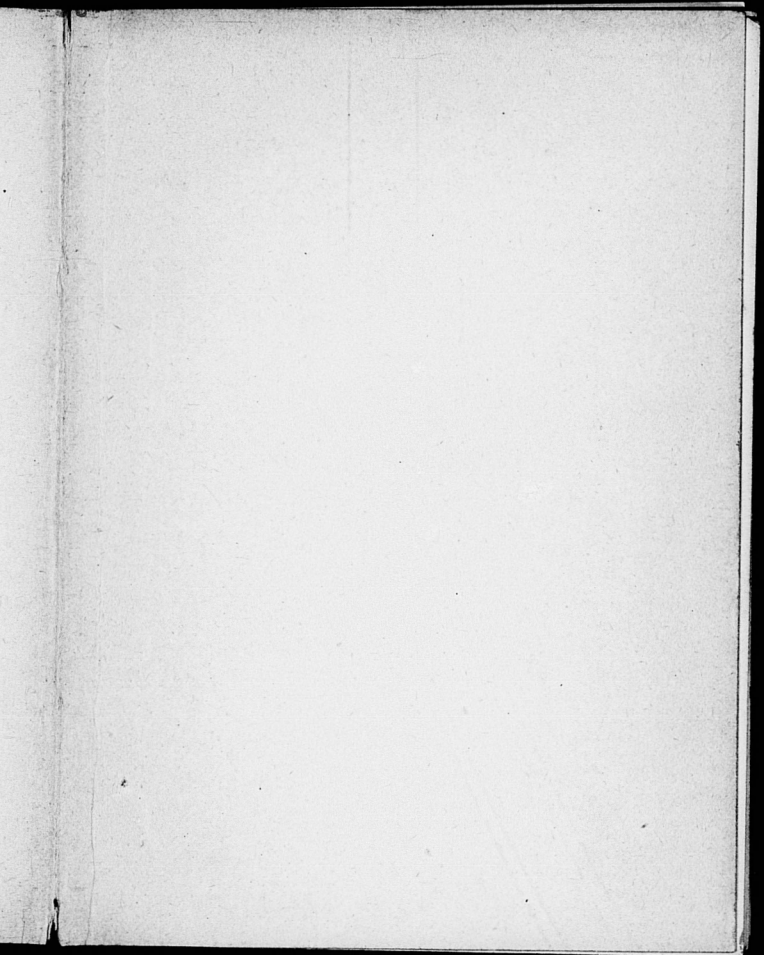

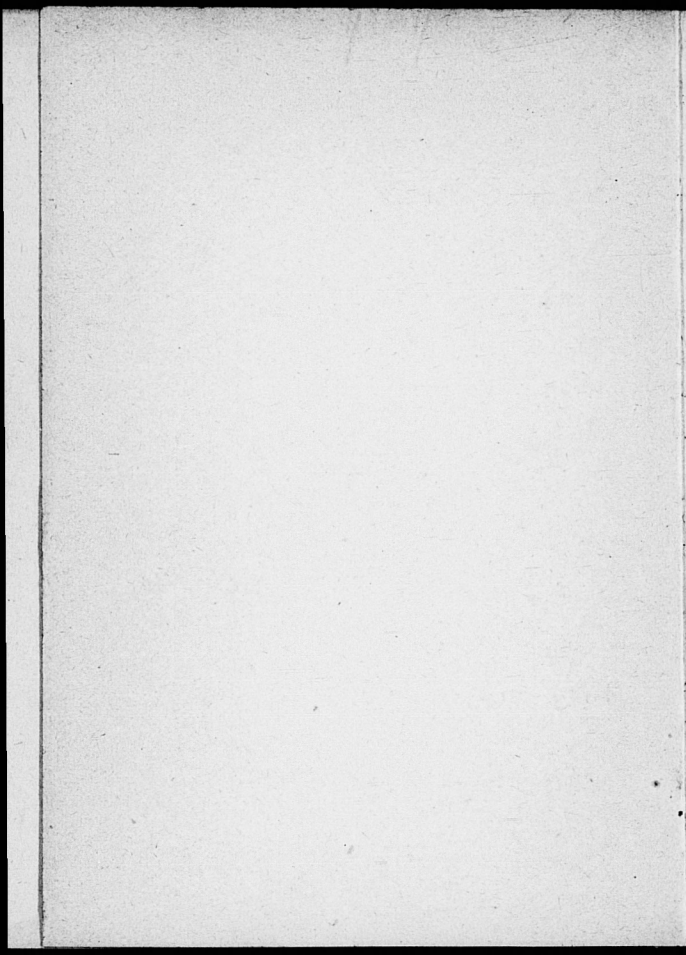
Vak 88

H. JOZEF
Toonbeeld der
Christelijke Doud

43

H. JOZEF,

Zoon van David.

Ter Herinnering.

Aan Uw
eerste heilige
Communie,
Van.

Oom en Tante.

6. April 1900.

Den Haag.

H. JOZEF,

Toonbeeld der Christelijke deugd,

VOORAL VOOR

JONGELIEDEN.

Oefeningen voor iederen dag der
maand Maart,
Novene met voorbeelden, H. Mis
en andere gebeden.

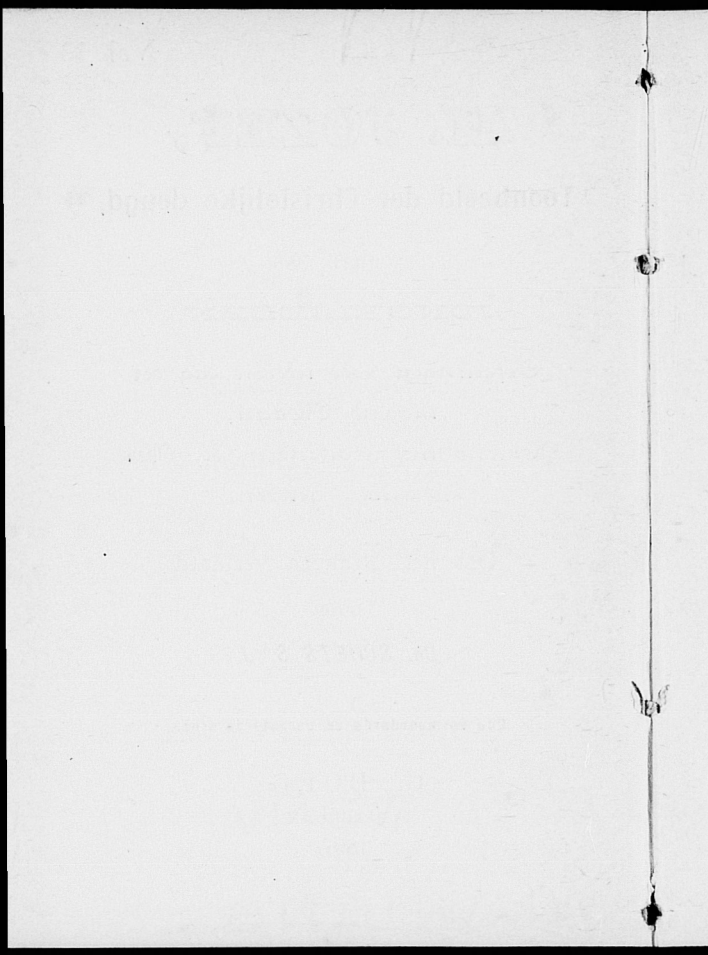
Uit het Fransch vertaald

DOOR

Ch. SCHETS S. J.

2de vermeerderde en verbeterde druk.

G. BORG,
BIBL. CONV.
AMSTERDAM.
1897.
O. F. M.
WIJCHENS

VOORBERICHT.

Het boekje, waarvan ik eene Holland-
sche vertaling aanbied, werd niet lang
geleden, door een vriend der jeugd ge-
schreven. Na meer dan vijftien jaren,
hen, die hij zijn dierbare kinderen noemde
in godsdienst en wetenschap te hebben
voorgelicht, wilde hij nog, te midden der
smartten eener pijnlijke ziekte, hun de
laatste uren van zijn te kort bestaan toe-
wijden. Hij schreef dit werkje met be-
vende en reeds stervende hand.

Doch men leide hieruit niet af, dat dit
handboekje wordt aangeboden als een
proeve, hoe die vriend der jeugd hart
en geest van allen die hij leidde, wist
te vormen. Ik beoog met deze vertaling

géen ander doel, dan 't welk Pater DE
BAETS zich heeft voorgesteld; de jeugd,
vooral de studeerende jeugd, eene dege-
lijke godsvrucht tot den H. Jozef in te
prenten en tot navolging der deugden
van dien Heilige krachtig aan te sporen.
Mogen allen, die het werkje lezen, den
verdienstelijken Schrijver en den Vertaler
in hunne gebeden indachtig zijn!

INLEIDING.

U, jeugdige christenen, is dit werkje toegewijd. Voegt de godsvrucht tot den H. Jozef elken leeftijd en stand, het blijft niettemin waar, dat zij u vooral een krachtig middel ter heiliging en zaligheid aanbiedt. Want is het te denken, dat de Voedstervader van Jezes zijne *bijzondere* bescherming weigeren zou aan den jeugdigen christen, die om een veilige toevlucht, een trouwen gids te vinden, hem de groote en gewichtige zaak zijner verstandelijke en godsdienstige vorming toevertrouwt?

Doch die heilige Beschermers van Jezus en Maria zal u niet slechts onder zijne hoede nemen: hij zal ook de heilige voorbeelden zijns levens voor oogen stellen en u als in een helderen en trouwen spiegel de deugden laten zien wier beoefening met uwen leeftijd moet samengaan.

Dit handboekje bestaat uit twee deelen. Het eerste bevat korte opwekkingen voor iederen dag der maand Maart. In het tweede vindt men een negendaagsche oefening als voorbereiding tot de twee groote feesten van den H. Jozef (19 Maart en 3e Zondag na Paschen) : het is eene reeks van overwegingen over de deugden van den heiligen Patriarch.

Wordt uwe godsvrucht tot den reinen Bruidegom der vlekkelooze Bruid door dezen geringen arbeid bevorderd, en daardoor uwe liefde tot Jezus en Maria, Jozefs beschermelingen. meer en meer ontstoken, den acht ik mijn nederig werk dubbel beloond.

DE UITMUNTENDHEID
DER
Godsvrucht tot den H. Jozef,

volgens de getuigenis der H. TERESIA.

In het zesde hoofdstuk van haar leven, door haar zelve geschreven, drukt de groote H. Teresia zich aldus uit:

„Ik nam tot voorspreker en beschermer den glorieijken H. Jozef, en beval mij hem zeer dringend aan. Zijn bijstand bleek op de schitterendste wijze. Die teedere vader mijner ziel, die welbeminde beschermer haastte zich mij te verlossen uit den toestand, waarin mijn lichaam kwijnde, zooals hij mij gered heeft uit grootere gevaren van een andere soort, welke mijne eer en eeuwige zaligheid bedreigden. Tot overmaat van geluk heeft hij mij altijd verhoord boven hetgeen ik hem vroeg en verwachtte. Ik

herinner mij niet, hem tot heden toe iets gevraagd te hebben, of hij heeft het mij geschonken. Welk eene schilderij zou ik kunnen ophangen, ware het mij gegeven de bijzondere genaden te schetsen, waarmede God mij overladen, en de gevaren zoo van ziel als van lichaam, waaruit Hij mij verlost heeft door de tusschenkomst van dien gezegenden Heiligen! De Allerhoogste verleent aan de andere heiligen slechts de gunst om ons in deze of gene behoefte te helpen; maar de macht van den glorierijken H. Jozef — ik weet het bij ondervinding — strekt zich over alles uit. De Heer wil ons hierdoor te verstaan geven, dat, gelijk Hij hem in dit ballingsoord onderdanig was, terwijl Hij in Jozef het gezag van een voedstervader en leidsman erkende, Hij nog evenzoo behagen schept met diens wil te doen in den Hemel, door al zijne bede te verhooren.”

Iets verder voegt zij er bij: „Daar ik thans door zulk eene lange ondervinding het verwonderlijk vermogen van den H. Jozef bij God ken, zou ik iedereen

willen overhalen, hem op bijzondere wijze te vereeren. Tot nu toe heb ik altijd gezien, dat zij, die eene ware en door werken gesteunde godsvrucht tot hem hebben, vorderingen in de deugd maken; want die hemelsche beschermmer begunstigt op treffende wijze den geestelijken vooruitgang der zielen, die zich hem aanbevelen. (1). Reeds sinds verscheidene jaren, vroeg ik hem op zijn feestdag

(1) Hetzelfde getuigen de in het geestelijk leven zoo bedreven Paters der Societeit van Jezus, Lud. Lallemant en zijn leerling Joz. Surin, de eerste in 1635, de tweede in 1665 in geur van heiligheid gestorven.

„Een ziel, zegt eerstgenoemde, die in het inwendig leven vooruit wil gaan, moet trachten eene groote godsvrucht te hebben tot O. H. Jezus Christus, tot den H. Geest, tot de H. Maagd en den H. Jozef. Zij moet het menschgeworden Woord nemen tot toonbeeld van nederigheid; de allerheiligste Maagd tot toonbeeld van zuiverheid, en zich onder de leiding van den H. Jozef stellen, aan wien God het bestuur der uitwendige handelingen van Jezus en Maria heeft willen toevertrouwen. Want door deze bediening heeft hij een veel verhever ambt bekleed, dan wanneer hij het bestuur had gehad over al de engelen en over het inwendige van al de heiligen, en heeft hij een soort van recht verworven om de zielen der geloovigen te leiden. Inderdaad ziet men, dat zij, die hem tot leidsman nemen, onder zijne hoede verwonderlijk snelle vorderingen maken.” P. Lud. Lallemant, *Doctr. spirit.* p. 380—81.

eene bijzonderen gunst, en altoos heb ik mijne verlangens vervuld gezien. Wanneer door eenige onvolmaaktheid mijn verzoek ook maar een weinig van het doel, de goddelijke glorie, afweek, dan herstelde hij dit terstond, ten einde er mij een grooter voordeel uit te doen trekken."

Kort Geschiedkundig Overzicht

DER

Godsvrucht tot den H. Jozef.

De vereering van den H. Jozef schijnt in de christelijke oudheid geene diepe sporen te hebben achtergelaten. De onsterfelijke geschriften der Vaders van de eerste Kerk bevatten wel is waar veelvuldige en opmerkelijke lofspraken op onzen glorierijken Patriarch; doch de geloovigen der eerste eeuwen vierden zijne nagedachtenis niet door een plechtig feest. P. Segneri, steunend op het gezag van den H. Gregorius van Nazianze, maakt hieromtrent de volgende opmerking: „Evenals de kerk, zegt hij, gemeend heeft niet al de geloofspunten omtrent de aanbiddelijke eigenschappen van God den H. Geest te moeten ontwikkelen. vóór dat het geloof aan de

godheid des Zaligmakers in het hart der geloovigen diep was ingeworteld (zoo achtte zij het noodzakelijk, hunne godsvrucht niet op de vereering van den H. Jozef te richten, vóór dat de maagdelijkheid der H. Moeder Gods door de geheele wereld erkend en geëerd werd.”

In meer nabij gelegen tijden, in de 15e en vooral sinds de 16e eeuw, zien wij de vereering van den H. Jozef een heerlijken glans verspreiden en het chrstelijk Europa haar met vurigheid omhelzen. De Pausen steunden dien vromen aandrang. en openden met groote mildheid de schatten der Kerk ten gunste eener zoo heilzame godsvrucht. Paus Sixtus IV, in 1480, stelde het feest van Sint Jozef op 19 Maart; Gregorius XIV, in 1621, en Urbanus VIII, in 1642, maakten het verplichtend; eindelijk verhief, eenige jaren later, Clemens X het tot den rang der groote plechtigheden en schonk het een eigen officie. De vorsten en volken volgden het voorbeeld der Pausen. De steden van Italië wedijverden om den dienst van Jezus' Voedstervader met nieuwen luister te om-

ringen. In Deutschland bracht de godsdienstige keizer Leopold I er zeer veel toe bij om den H. Jozef in zijn staten te doen vereeren. Deze vorst had geen erfgenaam die zijn troonopvolger kon wezen; levendig hierover bekommerd, nam hij zijn toevlucht tot den glorierijken Patriarch, overtuigd, dat hij door diens tusschenkomst, den zoon, dien hij verlangde, zou ontvangen. Weldra werden zijne wenschen verhoord: de keizer wilde, om zijne dankbaarheid beter te doen kennen, dat dit kind van zegening de eerste onder de Habsbursche vorsten zijn zou, die den naam van Jozef droeg. Frankrijk had Gerson zijne landgenooten tot vereering van den H. Jozef hooren aansporen, zelfs vóór dat zulk eene oproeping nog bij eenig ander volk geschied was, Maar de vrome kanselier der Parijsche universiteit zag zijne warme toespraken niet met den gewenschten uitslag bekroond. Slechts na eene eeuw onderscheidde zich het allerchristelijkst koninkrijk door de hulde, welke het Maria's maagdelijken Bruidegom bracht. P. Cotton, van de Sociëteit van Jezus,

biechtvader van koning Lodewijk XIII, bouwde te Lyon den eersten tempel, welke op Frankrijks bodem ter eere van den heiligen Patriarch verrees. Dit gebouw aan het hart van Jozef dierbaar, werd weldra beroemd door de schitterende feiten, welke er van de macht des Heiligen getuigenis gaven. Wat te zeggen van Spanje, het vaderland der H. Teresia, die de vurigste ijveraarster was voor de schoone godsvrucht, welke ons bezig houdt? waar de even godvreezende als geleerde P. Franciscus Suarez de grootheden van Maria's Bruidgom voor het eerst wetenschappelijk uiteenzette? Het bekende geloof en de warme godsvrucht der Spanjaarden omhelsden spoedig de vereering van het Hoofd der heilige Familie; het hof zelf gaf er het voorbeeld van en bevorderde die allerkrachtigst. Ook kunnen wij zeggen, dat België aan den koning van Spanje trouw gebleven, voor een groot deel zijn verknochtheid aan Jezus'Voedstervader, den Spaanschen vorsten te danken heeft. Reeds onder de regering van Albert en Isabella, zelfs vóór

het decreet; dat het feest van Sint Jozef verplichtend maakte, onthielden de inwoners van Brussel zich op dien dag, even als op Zondagen van allen slafelijken arbeid en vierden dien als een plechtigen feestdag. Antwerpen echter, „de stad van Maria,” moest al de andere Belgische steden in dit opzicht overtreffen: het zag, dank aan de zorgen eener ijverige familie, twee prachtige kapellen ter eere van Jozef, in zijn midden verrijzen. Kunstrijk versierd, werden die nieuwe heilighdommen vooral merkwaardig door de wonderdadige getuigenissen, welke de Heilige Beschermmer van België, daar aflegde van zijn goedheid en zijne macht. De geleerde P. Bollandus haalt eenige dier talrijke weldaden aan en geeft een omstandig verhaal van den eeredienst door Antwerpen den H. Jozef gewijd. Later koos Karel II, Koning van Spanje, den H. Jozef tot bijzonderen patroon en beschermmer van zijn koninkrijk en onderhoorige landen: eene keuze, door Paus Innocentius XI bij Apostolische Breve van 19 April 1679 goedgekeurd. Zoo werd Jozef

Belgie's bijzondere Patroon: moge hij er het geloof weder heerlijk doen bloeien!

En is ons dierbaar Vaderland, door de onwenteling der 16e eeuw van Spanje afgescheurd, hierdoor ook verstooken gebleven van het voorrecht den H. Jozef tot bijzonderen Beschermheer te ontvangen, toch mogen wij vast vertrouwen, dat Jezus' trouwe Behoeder de beden niet verstooten zal, welke zoovele harten dagelijks voor de bekeerling van Nederland tot het ééne, ware en aloude geloof ten hemel zenden; maar, in vereeniging met Nederlands Apostelen en Martelaren, en vooral met Haar „die alleen door de geheele wereld alle ketterijen heeft uitgeroeid,” voor onze afgedwaalde landgenooten het ware licht en de ware liefde in den schoot der alleen zaligmakende Kerk van Jezus Christus verwerven zal. (1)

Heden is de godsvrucht tot den H.

(1) Een godvruchtig en voorzeker aan God alleraardigst gebruik is, tot dat doel dagelijks ook maar een *W'ees gegroetje* te bidden. Het dikwijls opdragen der H. Mis en Communie tot die intentie verdient alle aanbeveling.

Jozef over geheel de wereld verspreid. Niemand roept de zoete namen van Jesus en Maria aan, zonder er dien van Jozef aan toe te voegen. Welke landstreek der wereld, hoe verwijderd ook, heeft niet ter zijner eer een kerk, een kapel, een altaar zien verrijzen? Luistert: duizende stemmen verkondigen dagelijks de uitstekende gunsten, welke getuigen van zijne teedere liefde en machtige voorspraak. De plechtigheid van Jozefs Beschermfeest, welke den 3e Zondag na Paschen wordt gevierd, herinnert ons zijne getrouwe hoede; en op dezen dag, gelijk op den 19e Maart, doen de geloovigen luide hun liefde en vertrouwen spreken. Voor een tiental jaren, besloot de Kerk, krachtdadig door de geloovigen er toe aangezet, onzen H. Oudvader hoe langer hoe meer te verheffen, door het gezag van haren eersten Herder, hem, dien Jezus zelf op aarde als zijn Bestuurder en Voedster-vader eerde, met een luisterrijker gloriekrans te omringen. Den 8e December 1870, feestdag der onbevleete Ontvan-genis van Maria, verklaarde Pius IX,

als Plaatsbekleeder van Jezus Christus, plechtig den H. Jozef tot PATROON DER KATHOLIEKE KERK. In de Breve, waarin de H. Vader dat hoogste eerbewijs aan Jozef toekent, verkondigt hij de verhevene waardigheid, welke de Allerhoogste zijnen allergetrouwsten dienaar wilde schenken, toen Hij hem „aanstelde tot Heer en Vorst van zijn huis en zijne goederen, en hem uitkoos tot Bewaarder zijner grootste schatten.” Vervolgens verklaart Z. H. dat hij van Jozefs bescherming de uitstekendste weldaden verwacht in deze treurige dagen, waarin „de Kerk zoozeer van alle kanten door hare vijanden wordt aangevallen, onder den druk is van zoo groote rampen, dat de goddeloozen zich reeds overtuigd houden, dat eindelijk de tijd is aangebroken, waarin de poorten der hel haar zullen overmogen.”

Twijfelen wij er niet aan, God zal zich laten verbidden door de verdiensten en de voorspraak van zulk een getrouwen dienaar; ja, Hij zal de verdrukking van zijn volk aanschouwen, de dagen der beproeving verkorten en

het uur der zegepraal bespoedigen. — Gij hebt de woorden des H. Vaders gehoord. Spaart dan niets om den eeredienst van den H. Jozef te bevorderen en uit te breiden; maar tracht vooral in uw eigen hart een kinderlijk vertrouwen in zijn machtige bescherming op te wekken. Met dit doel wordt u deze Novene aangeboden, welke is ingericht naar de behoeften van uwen jeugdigen leeftijd; zij zal u als voorbereiding kunnen dienen, hetzij tot het feest van den 19en Maart, hetzij tot Jozefs Beschermfeest. Leest aandachtig de beschouwing voor iederen dag aangewezen; gij zult daarin, hoop ik, een hoog denkbeeld putten van de *voor-rechten* des grooten Heilige. Tevens zult gij in zijn leven het *voorbeeld* zien schitteren der deugden, welke den jeugdigen katholiek noodzakelijk zijn en het schoonste sieraad vormen van den christen student, die den weg van plicht en waar geluk, den weg van wijsheid en heldenmoed, den weg van God bewandelen wil. Iedere beschouwing sluit met een gebed, waaraan gij er andere, vol-

gens uwe godsvrucht, kunt toevoegen. Eindigt de novene met eene goede biecht, en bedenkt, dat gij het feest van Jezus' Voedstervader niet beter vieren kunt, dan door hem eene vurige Communie op te dragen. Dien dag moet gij in heilige blijdschap doorbrengen. Biedt uwen heiligen Beschermers, als een bloemtuiltje van aangenamen geur, de besluiten aan, welke gij gedurende uwe novene zult genomen hebben; wijdt u opnieuw aan zijn dienst toe en bepaalt een korte en gemakkelijke oefening van godsvrucht, welke gij al de dagen uws levens ter zijner eer volbrengen zult, om u zijne bescherming in het uur des dood3 te verzekeren.

Korte Opwekkingen

VOOR

Iederen dag der Maand Maart. (1)

1^e DAG.

MIJN KIND, VOLG MIJN GEEST VAN *geloof* NA.

God de Heer gewaardigde zich, mij een grooten geest van geloof te schenken. Zonder aarzelen geloofde ik de godheid van den Zaligmaker, dien ik toch, als een klein kind, zag liggen op een weinig stroo te Bethlehem en later. zooveel jaren lang, als een armen handwerksman zag arbeiden in zijne werkplaats te Nazareth.

O mijn kind, bewaar toch met zorg het geloof, dat gij op den dag van uw

(1) Wij leggen deze korte opwekkingen op de lippen van den heiligen Patriarch zelve, om zoo doende de aandacht meer te boeien en de godsvrucht tot den Heilige meer op te wekken.

Doopsel ontvangen hebt! Het is de grondslag, het beginsel en de wortel van geheel het christelijk leven. De „rechtvaardige” immers „leeft uit het geloof.” (1) Laat u dan dien kostbaren schat door de spotternij der dwazen noch door het geweld der boozen ont-rooven. Laat dit kostbare zaad, door den H. Geest in uw hart gelegd, bloemen van heilige gevoelens en vruchten van goede werken voortbrengen. Wees niet ten halve christen, maar doe in alles en overal uw gedrag overeenstemmen met uw geloof.

H. Jozef, gij die de ware vader der geloovigen zijt, bid voor ons! (2) Wees gegroet, enz.

2^e DAG.

MIJN KIND, VOLG MIJN *afschuw van de doodzonde* NA.

Liever had ik het leven verloren dan

() Rom. I. 17.

(2) Dit schietgebed zult gij meermalen door den dag herhalen.

eene doodzonde bedreven, O mijn kind, noch Jezus, noch Maria, noch ik kunnen hen beminnen, die de zonde niet verfoeien. De doodzonde vooral trekt als een onoverkomelijken scheidsmuur op tusschen ons en hen, wier ziel bezoedeld is, Overtuig u toch wel van deze waarheden; het is een grooter ongeluk, God den Heer te beleedigen, dan geld en goed te verliezen, dan welke vernederingen, welke ziekten ook te verduren, ja dan den dood zelven te ondergaan. Niets van dit alles toch zal u van uwen God, voor Wien gij gemaakt zijt. verwijderen; alleen de doodzonde scheidt u van Hem, en kan dit doen voor alle eeuwigheid. De dood ontnemt u slechts het natuurlijke leven, maar de doodzonde berooft u van het bovennatuurlijke, dat oneindig kostbaarder is. En dan, mijn kind, bedenk, dat gij door God doodelijk te beleedigen, voor zooveel in u is het bitter lijden van Jezus Christus vernieuwt. Ja, liever sterven, niet waar? dan, ware 't ook maar eens, met volle kennis en vrijen wil den goeden God zwaar te beleedigen.

H. Jozef, rechtvaardige bij uitnemendheid, bid voor ons! (1) Wees gegroet.

3^e DAG.

MIJN KIND, VOLG MIJN AFSCHUW VAN DE
minste fouten NA.

Ik vermeed ook met de uiterste zorg de kleinste fouten, Nooit heb ik begrepen, hoe iemand met voorbedachten wil, zelfs door een dagelijksche zonde den Heer van Hemel en aarde durft beledigen. O mijn kind, vermijd met zorg de minste feilen; zeg niet: de dagelijksche zonde is een kleine zaak. Het is nooit een kleine zaak God te vergrammen, Indieu gij voor iedere ongehoorzaamheid, iedere leugen, iedere vrijwillige verstrooidheid, werdt veroordeeld om uwe hand eenigen tijd in het vuur te houden, zoudt gij dat een kleinigheid noemen? En toch deze pijn is niet te vergelijken bij de folteringen des vagevuurs. Verder, de dagelijksche

() Zie noot (2) op bladz. 24.

zonde verduistert de schoonheid der ziel, verzwakt het licht des geestes en den ijver des wils, berooft de ziel van vele genaden, ja leidt tot de doodzonde, gelijk de ziekte tot den dood, volgens het woord van den H. Geest: „Wie het kleine veracht, zal langzamerhand in het grootere vallen.”

H. Jozef, bevestigd in de genade door de kracht des H. Geestes, bid voor ons!
Wees gegroet.

4° DAG.

MIJN KIND; VOLG DE *zuiverheid mijner meening* NA.

Het zou weinig zijn, met zorg de minste fouten te vermijden, indien men tegelijkertijd niet trachtte te wandelen in de tegenwoordigheid van God en volmaakt te worden in de oogen des hemelschen Vaders. Met deze meening droeg ik Hem al de handelingen van den dag op en trachtte ze alle te verrichten tot zijne eer en uit liefde tot hem. O mijn kind, wilt gij dat uwe werken verdien-

stelijk zijn voor den hemel, neem dan de gewoonte aan van altijd met eene groote zuiverheid van meening te handelen, alles, zelfs de uit haren aard onverschilligste handelingen tot God terug te brengen. zooals de Apostel leert: „Hetzij gij eet, hetzij gij drinkt of iets anders doet, doet alles ter eer van God.”

(1) Zeg dikwerf tot God: Ja, mijn God, om Uwentwil zal ik gehoorzamen, zal ik de verveling overwinnen die dit werk medebrengt, zal ik mij onderwerpen aan de voorschriften van het reglement. (2) Neem ook de heilige gewoonte der *schietgebeden* aan, herhaal dikwijls door den dag vrome verzuchtingen zoo als: „Mijn Jezus, barmhartigheid! „Bemind zij overal het heilig Hart van Jezus!” (3) Deze korte verzuchtingen zullen u ver-eenigen met uwen goddelijken Verlosser en u verrijken met vele aflaten.

(1) I Cor. X. 31.

(2) De eerbiedwaardige Ludovicus de Ponte geeft, dat hij de gewoonte had, bijna onophoudelijk deze woorden te herhalen: *Propter te, voor u*, mijn God!

(3) Honderd dagen afaat voor elk dezer schietgebeden, met een rouwmoedig hart uitgesproken. Pius IX, 23 Sept. 1845 en 1860.

H. Jozef, groote ijveraar voor de glorie van God, bid voor ons! Wees gegroet.

5^e DAG

MIJN KIND, VOLG MIJN GEEST VAN *godsvrucht* NA.

Geloofd zij de Heer, die, van mijn kinderjaren af, mij de onschatbare gave van godsvrucht instortte; die kostbare gave zette mij aan om Hem te beminnen met heilige vreugde en onbeperkte toewijding. Wat is God goed, mijn kind. wat is zijn juk zacht en zijn last licht! Gij ook, gij hebt de gave van godsvrucht ontvangen, op den dag van het H. Vormsel: aan u de taak, dat kostbaar zaadje, door den H. Geest in uwe ziel neergelegd, vruchten te laten dragen. Leg u dan met ijver toe op de vervulling uwer godsdienstige plichten, en laat nooit een enkele oefening van godsvrucht na uit verveling of uit traagheid. Uwe pogingen zullen niet onbeloond blijven, gij ook, zult den weg der geboden met een vreugdevol hart bewandelen, en zelf on-

dervinden, dat de godsvrucht tot alles nuttig is, dat zij de beloften heeft van het tegenwoordige en van het toekomstige leven.

H. Jozef, toonbeeld van godsvrucht, bid voor ons! Wees gegroet.

6^e DAG.

MIJN KIND, VOLG MIJNE *aandacht in het gebed* NA.

In het gebed dacht ik alleen aan mijn Vader, die in de hemelen is. Ik hield mijn geest niet bezig met het werk, dat ik straks verrichten zou, noch met de zorgen, die verbonden waren aan het onderhoud der heilige familie. Zoo gij bidt, verneder u voor God, en verwijder met zorg al wat u zou kunnen aftrekken van de gedachte aan zijne heilige tegenwoordigheid. Denk dan niet aan uwe studiën, noch aan uwe uitspanningen, noch aan uwe plannen voor de toekomst, Indien de verbeelding u elders voert, breng uwe aandacht, zoodra gij de ver-

strooidheid bemerkt, terstond terug op God. Kortom, stel geen enkele uitwendige handeling, welke niet strookt met den eerbied en de aandacht, die het gebed vordert. Slechts op deze voorwaarde zullen uwe smeeingen den Heere aangenaam zijn, en verdienen door uwen bewaarengel zelven voor Gods troon te worden gebracht.

H. Jozef, zeer verheven in de beschouwing, bidt voor ons ! Wees gegroet.

7^e DAG.

MIJN KIND, VOLG MIJN *eerbied in het huis van God* NA.

Wanneer ik het geluk had den tempel van Jerusalem te bezoeken, voelde ik mij doordrongen van den diepsten eerbied voor die plaats, welke de Heer met Zijne Majesteit had vervuld. En toch wat is Jerusalems tempel, hoe heilig ook, in vergelyking met een uwer kerken ? Hier woont Jezus-Christus zelf, met ziel en lichaam, in Zijn heilig tabernakel,

omgeven van duizende engelen, aanbid-
dend voor hem neergebogen. Hoe schoon,
in 's Heeren huis een kind te zien, met
een levendig geloof aan deze waarheid
in zijn hart! Zie het daar geknield,
de handen gevouwen, de oogen neerge-
slagen, in stille ingetogenheid. Het is
tot vreugde der hemelsche geesten en
tot stichting der geloovigen, die het om-
ringen. Neen, dat kind zal de kerk niet
uitgaan zonder den zegen des Heeren, die
de begeerten zijns harten hooren, het met
zijne genaden sterken, en met zijne meer
dan gewone voorzienigheid schutten zal.

*H. Jozef, vol eerbied in het gebed, bid
voor ons! Wees gegroet.*

8^e DAG.

MIJN KIND, VOLG MIJN *geest van verster-*
ving NA.

Ieder mensch heeft in zich een hevige
neiging tot al wat de zinnen streelt:
hieruit komt een tal van zonden en on-
geregeldheden voort. Reeds als kind

had ik mij opgelegd deze neiging te bedwingen en den geest van versterving mij eigen te maken. Ik was nauwgezet in het onderhouden van de verstervingen, voorgeschreven door de wet, bijwijlen legde ik er mij vrijwillige op, vooral echter droeg ik zorg eigen wil en oordeel te verloochenen. De deugd, mijn kind, wordt alleen verkregen ten koste van veel moeite, en deze moeite zal men zich niet aandoen zonder den geest van versterving. Het deugdzame kind volgt in zijne handelingen niet de neiging der natuur, die het trekt tot wat de zinnen streelt of afkeerig maakt van alles waartoe bedwang noodig is: neen, alvorens te handelen, vraagt het zich af, of, wat het zoo vurig begeert, wellicht niet gevaarlijk en verboden is. Zoo ja, dan weet het zich een offer op te leggen, en om zich gemakkelijker te overwinnen, in ongeoorloofde zaken, schrijft het zich van tijd tot tijd eene versterving in het geoorloofde voor.

H. Jozef, in alle handelingen uws levens verstorven, bid voor ons! Wees gegroet.

9^e DAG.

MIJN KIND, VOLG MIJNE *nederigheid* NA.

Ik heb een arm en verborgen leven bemind, en nimmer gezocht groot te worden in de oogen der menschen. Een diep gevoel van schaamte beving mij bij het zien hoe Jezus, mijn God, en Maria, Zijn onvergelykelijke Moeder, mij gehoorzaamden en dienden. Stel u nooit boven anderen om uwe talenten of om welke begaafdheid ook, die gij meent te bezitten; want hij, dien gij onder u stelt, is misschien door God tot grootere zaken geroepen dan gij. Houd u niet bezig met gedachten van ijdel zelfbehagen; stel er de herinnering uwer gebreken tegenover. Spreek niet, zonder gewichtige reden, van u zelven, noch ten goede, noch ten kwade. Zoek nooit het hoogste woord te voeren, noch uw gevoelens op te dringen. Vermijd in houding, in gang, al wat gemaaktheid, eigenwaan, zonderlingheid of verwaandheid verraaft. Verricht uwe goede werken niet om te behagen aan de menschen, maar aan God, die er u in den hemel

voor beloonen zal. Indien gij de achting en den lof der menschen zoekt te winnen, is het dan niet te vreezen, dat Jezus tot u zegge, gelijk eenmaal tot de Schriftgeleerden en Farizeërs: Arm kind, de belooning des hemels is niet uw deel: gij hebt reeds uw loon ontvangen op aarde, in de achting der menschen, die gij zoozeer hebt nagejaagd.

H. Jozef, wonderbaar door uwe nederigheid, bid voor ons! Wees gegroet.

10^e DAG.

MIJN KIND. VOLG MIJNE *gehoorzaamheid* NA.

De Engel des Heeren verscheen mij in den slaap en zeide: „Sta op en vlucht naar Epypte!” Ik stond op en dienzelfde nacht nog begaf ik mij op reis, zonder de eerste schemering van den dageraad af te wachten. Daar Gods wil mij duidelijk was door het woord des engels, gevoelde ik niet de minste moeite, mij aan een zoo pijnlijk bevel te onderwerpen. Mijn kind, het zal u

niet zwaar vallen aan uwe ouders en leermeesters gehoorzaam te zijn, zoo gij denkt, dat zij u in Gods plaats besturen. Zoo iets wordt opgelegd, wat moeielijk schijnt, denk dan, dat het leven van mijn Jezus een leven van gehoorzaamheid is geweest: hij is gehoorzaam geworden tot den dood des kruises. Wie zal bij den aanblik van zulk een voorbeeld zich niet onderwerpen, niet met edelmoedigheid gehoorzamen?

II. Jozef, wonderbaar door uwe gehoorzaamheid, bid voor ons! Wees gegroet.

11^e DAG.

MIJN KIND, VOLG MIJN *geduld* NA.

De geest van versterving maakte mij de beoefening van het geduld gemakkelijk. Ik verdroeg met gelatenheid de afwijzingen der Bethlehemieten, de ontberingen en vermoeienissen van de vlucht naar Egypte, de onverschilligheid en verachting, waaraan mijn nederig beroep te Nazereth mij blootstelde. O mijn

kind, gij kent van het leven nog maar de zoetheden: uw lijden is nog licht. Maar toch, hoe verdraagt gij de kleine wederwaardigheden, die gij somtijds ontmoet? Hoeveel ongeduld in uwen handel en wandel! Neem heden het edelmoedig besluit, al de beproevingen, die u zullen overkomen, uit liefde tot Jezus met geduld te lijden. Leer van jongs af de eerste opwellingen van toorn en ongeduld betoomen; later, te midden van laster en vervolging, zult gij het geluk hebben, gelijk het de H. Schrift zoo fraai uitdrukt, uwe ziel in lijdzaamheid te bezitten.

H. Jozef, zachtmoedig en geduldig bij uitnemendheid, bid voor ons! Wees gegr.

12^e DAG.

MIJN KIND, VOLG MIJNE *liefde voor de
kuischheid* NA.

Ik had van mijn prilste jeugd een groote liefde voor de kuischheid. Ik vluchtte met de uiterste zorg al wat in

mijne ziel den glans dezer deugd zou verminderd hebben. O mijn kind, hoe groot is de waarde der kuischheid ! Zij maakt den mensch aan de engelen gelijk. Maar de zuiverheid is eene deugd, even broos als schoon ; 't is eene heldere spiegel, dien een lichte adem bezoedelt en vlekt. Vertrouw er mij de bewaring van toe. De lelie, die ik in de hand draag, zegt u, dat ik de bijzondere voorspreker der kuische zielen ben. Neem ook uwe toevlucht tot Maria, hare beeltenis alleen zal de slechte gedachten verdrijven ; nader dikwijls tot de Tafel des Heeren, Jezus' Vlekkeloos Vleesch en Bloed zal u rein maken en in uw hart de schoonste en beminnelijkste der deugden doen ontkiemen.

H. Jozef, lelie van onvergelykelijke zuiverheid, bid voor ons ! Wees gegroet.

13^e DAG.

MIJN KIND, VOLG MIJNE *zedigheid* NA.

De zedigheid regelde zoo volmaakt

de bewegingen van ziel en lichaam, dat alles in mij getuigde, dat ik slechts leefde voor God. Hoewel door de buitengewone genade, welke mij overstroomde en sterkte, de prikkel des vleesches mij niet konde deren, waakte ik toch zorgvuldig op al mijne zintuigen en hield ze onder het gebied der rede. O mijn kind, wilt gij kuisch en zuiver leven, waak dan op uwe oogen, ooren en woorden. Wend uw oogen van wat uwe ziel kan kwetsen af, sluit uwe ooren voor wat uw hart kan bevleken en uw omgang zij met de engelen des hemels. Wees op uwe hoede: de dood komt binnen langs de vensters der zintuigen: en de zonde dringt in het hart van hem, die alles wil hooren en zien. Een ijdele nieuwsgierigheid heeft er velen in de jeugd ten verderve gebracht.

H. Jozef, volmaakt voorbeeld van zedigheid, bid voor ons! Wees gegroet.

MIJN KIND, VOLG MIJ IN DE *bewaking*
des harten NA.

Van kindsbeen af heb ik zonder ophouden gewaakt over mijn hart. Het stond slechts open voor mijne ouders en voor deugdzame en godvreezende vrienden. O mijn kind, wilt gij zuiver en kuisch leven, bewaar de kracht en vastheid uws harten: een week en zinnelijk hart is een hart ten halve verwonnen. Sluit uw hart voor al te zinnelijke genegenheden en voor al te teedere vriendschappen. Die ongeregelde gevoelens sluiten de ziel voor al wat groot en edelmoedig is, en geven slechts voedsel aan de opwellingen eener ontkiemende drift, die nooit verzadigd is. Verbreek dien keten, indien gij de vrijheid des geestes herwinnen en wellicht een droevigen val vermijden wilt.

H. Jozef, vriend van het H. Hart, bid voor ons! (100 dagen aflaat, ééns per dag te verdienen voor die het zeggen met een rouwmoedig hart. Pius IX, 3 Juni 1874.)

Wees gegroet.

15e DAG.

MIJN KIND, VOLG MIJNE *voorzichtigheid* NA.

Ik volgde in alles de ingevingen van de voorzichtigheid, en in de verschillende omstandigheden van mijn leven raadpleegde ik alleen de eer van God en het heil mijner ziel. Moge de H. Geest, mijn kind, u de volheid der gave van raad en voorzichtigheid schenken! Deze kostbare gave zal u onderrichten om niet onbedachtzaam te handelen, maar omzichtig te zijn in de keuze uwer boeken, uitspanningen en vriendschappen. Vergeet het nimmer: één slecht boek, één ongebonden gesprek is somwijlen genoeg om u voor immer te bederven. Die gave zal u eveneens leeren, bij ieder gewichtig besluit slechts te hooren naar de stem van God, die zelf zal spreken tot uw hart of zijn wil zal openbaren door den mond van een verstandigen en verlichten leidsman.

H. Jozef, *engel van goeden raad*, bid voor ons! Wees gegroet.

16^e DAG.

MIJN KIND, VOLG MIJNE *liefde voor de
waarheid* NA.

Ik heb mijn leven doorgebracht met Jezus, de Waarheid zelve. O! hoe verfoeide ik de kleinste leugen. Ik antwoordde met eenvoud aan die mij ondervroegen, en nimmer zocht ik mij te verontschuldigen door de waarheid te ontveinzen. O mijn kind, spreek nooit eene leugen: het is de taal des duivels, die niets kent dan bedrog. Is het gewoonlijk maar een dagelijksche zonde, weet toch dat de gewoonte van leugens te spreken op bijzondere wijze de ziel ontsiert. Het is zoo gemakkelijk door bedrog de verdiende straf te ontduiken; maar een oprecht hart schaamt zich tot zulk een laag middel zijne toevlucht te nemen. Overigens, de noodlottige gewoonte van liegen sleept dikwijls de droevigste gevolgen na: het leugenachtig kind verliest allen eerbied voor zich zelf: niet zelden wordt het een bedrieger, een dief, en gelukkig in-

dien het daar blijft staan op den weg
der misdaad en oneer!

*H. Jozef, vijand der leugentaal, bid
voor ons! Wees gegroet.*

17^e DAG.

MIJN KIND, VOLG MIJNE *kracht* EN MIJNE
grootmoedigheid NA.

De Heer had mij bekleed met zijne
kracht als met eene onverwinnelijke
wapenrusting, Armoede, lijden, noch
verdrukking waren in staat mij de liefde
tot Jezus te rooven. Duizend levens
had ik veil voor zijnen dienst, Vraag
dikwijls de gave van kracht, mijn kind,
dat is, standvastigheid en volharding in
uwe heilige besluiten en vooral sterkte
tegen het menschelijk opzicht. Gij zijt
eene laffe christen, zoo gij uit vreeze
voor een ander, dien gij misschien in
uw hart veracht, datgene doet wat uw
geweten afkeurt en nalaat wat het ge-
biedt. Gij zijt den naam dien gij draagt
onwaardig! Indien gij u schaamt over

Jezus voor de menschen, dan zal ook Jezus zich schamen over u voor heel de wereld in den laatsten oordeelsdag.

H. Jozef, toonbeeld van sterkte en grootmoedigheid, bid voor ons ! Wees gegroet.

18^e DAG.

MIJN KIND, SPREEKT HEDEN EENE *goede biecht*

Gij kunt u niet beter voorbereiden tot het feest, dat de Kerk morgen mij ter eere viert, dan door uwe ziel te zuiveren door eene goede biecht.

Denkt gij wel eens aan de groote genade, die Jezus u geschonken heeft bij de instelling van het Sacrament van Boetvaardigheid ? Is het niet een zeer gemakkelijk middel om op te staan uit uwe zonden, om nieuwe te voorkomen en in zuiverheid van lichaam en ziel, de reinheid der engelen na te volgen ? Doch om deze kostbare genaden te verkrijgen, moet men dit Sacrament met de noodige gesteltenissen ontvangen.

Zorg dat die gesteltenissen van daag zoo volmaakt mogelijk zijn, Hebt gij misschien niet een offer te brengen, dat God reeds weken, maanden jaren van u vraagt? Beloof aan den goeden Jezus, bij gelegenheid van mijn feestdag, het Hem niet langer te weigeren. Een goede biecht met deze edelmoedigheid gedaan kan voor u het begin van een nieuw leven worden en van onbeschrijfelijke vertroosting in de ure des doods.

Door de droefheid, die gij gevoeldet bij het gezicht van de zonden der menschen, verkrijg ons, H. Jozef, de genade van een volmaakt berouw! Wees gegroet.

19^e DAG.

MIJN KIND, HEILIG DIT FEEST DOOR EEN
vrige Communie.

Gisteren hebt gij uwe ziel afgewaschen in het bad van Boetvaardigheid, kom heden neerzitten aan de Tafel der engelen en nader tot uwen God met verdubbelde vurigheid.

Eenigerwijs zijt gij gelukkiger dan ik. Het is u niet slechts gegeven Jezus met uw oogen te beschouwen en in uw armen te drukken, gij moogt hem in uw hart ontvangen, u voeden met zijn heilig Lichaam, één worden met Hem door den band eener onuitsprekelijke vereeniging. Maak dan voor dien goeden Meester eene woning gereed, waar Hij met vreugde inkomt. Is Hij uw hart binnengegaan en rust Hij daar als op zijn troon, vergeet niet Hem te zeggen dat gij Hem immer wilt beminnen en nooit meer vergrammen : draag Hem het voornemen op die neiging te bestrijden die u het meest tot zonde voert ! Deze oogenblikken zijn kostbaar : bid veel voor u zelven, vraag veel genade voor anderen. Zou de goddelijke Verlosser u iets kunnen weigeren op het oogenblik dat Hij zich heel en al aan u wegschenkt ?

Door uwe liefde tot Jezus, H. Jozef, verkrijg ons de genade van Hem altijd waardig in de heilige Communie te ontvangen ! Wees gegroet.

20^e DAG.

MIJN KIND, VOLG MIJNE *liefde voor den arbeid* NA.

Ik heb gewerkt van mijn prilste jaren af, ik heb mijn brood verdiend in het zweet des aanschijns. Dertig jaren lang, heb ik met Jezus en Maria een nederig en werkzaam leven geleid, in mijne werkplaats te Nazareth. De ledigheid, mijn kind, is de moeder aller ondeugden, de arbeid integendeel belet den duivel ons te bekoren. Arbeid is de bron van grondige kennissen en brengt veel tot de vorming van het karakter. Wilt gij dat hij zoet, aange- naam en tegelijkertijd verdienstelijk voor den hemel zij, heilig hem dan door den geest van geloof, en werk, zoo als ik, onder de oogen van Jezus en Maria, met eene groote zuiverheid van meening.

H. Jozef, *nederige werkmán. bid voor ons!* Wees gegroet.

21^e DAG.

MIJN KIND, STEL U ONDER *mijne bescherming*.

Kies mij tot bijzonderen beschermer uwer jeugd! Ik heb eene voorliefde voor het kind, dat in zijn gedrag de trekken tracht weder te geven van het kind Jezus. Met aandacht hebt gij de lessen aangehoord, die ik u deze maand reeds gegeven heb; blijf naar mij luisteren: ik zal u inwijden in al de geheimen van Nazareth. Ik zal u Jezus voor oogen stellen met zijne buitengewone zedigheid, gehoorzaamheid en werkzaamheid, u laten zien hoe volmaakt hij bad, hoe teeder en dienstvaardig zijne liefde was voor hen die zich vaak zeer koud en onverschillig voor Hem toonden, hoe diep zijn eerbied was voor de twee, die hij met teedere liefde zijn vader en zijne moeder noemde. Ik zal met en voor u bidden om de genade, deze deugden na te volgen. Het goddelijk kind zal u bijzonder bijstaan en u de vervulling uwer plichten gemakkelijker maken. Bij het einde der studiën

zal Hij u verlichten, om uwe roeping te kennen en sterkte geven om er getrouw aan te beantwoorden.

*H. Jozef, vader en beschermmer der jeugd
bid voor ons! Wees gegroet.*

22^e DAG.

MIJM KIND, STEL U ONDER *mijne bescherming*.

Kies mij ook tot uwe bijzondere voorpraak om de genade der eindvolharding. Tot welken levensstaat God u ook roepe, hetzij tot het religieuze leven, hetzij tot den heiligen dienst der altaren, hetzij tot het gewone leven in de wereld, bedrieg u niet, gij zult op uwen weg met veel moeilijkheden te kampen, veel hinderpalen te bestrijden hebben: alleen hij zal de kroon ontvangen, die wettig gestreden heeft. Geen vreeze, mijn kind, stel u onder mijne machtige bescherming; de Heer heeft mij aangesteld tot hoofd zijns huizes en tot uitdeeler zijner genaden. Ik zal voor u

sterkte afbidden om aan alle bekoringen weerstand te bieden onder de beproeving niet te bezwijken en in s' Heeren dienst standvastig te blijven tot aan uw laatsten ademtocht.

H. Jozef, vader en beschermmer voor al de dagen mijns levens, bid voor mij. Wees gegroet.

23^e DAG.

MIJN KIND, VOLG MIJN *vertrouwen op*
God NA.

Mijn hart was vol van een grenzeloos vertrouwen op God en van een onwrikbare hoop op zijne goddelijken goedheid. Te midden mijner bezigheden en zielsangsten rekende ik op zijn bijstand om zijn heiligen wil te volbrengen. Wilt gij, mijn kind, in ongestoorde vrede leven: leg dan al uwe zorgen neder in den schoot van uwen hemelschen Vader. Doe van uwe zijde *al wat gij onderneemt, zoo volmaakt*, alsof het welslagen uwer ondernemingen van u alleen afhing, doch

verwacht tevens den goeden uitslag van uw werk van God alleen, alsof gij niets gedaan hadt. Nooit zal de Heer dit nederig betrouwen verijdelen, maar bij stroomen zijne zegeningen uitstorten over de werken van hen die al hun vertrouwen stellen in zijne oneindige goedheid.

H. Jozef, volmaakt toonbeeld van vertrouwen op God, bid voor ons! Wees gegroet.

24^e DAG.

MIJN KIND, VOLG MIJNE *liefde tot God* NA.

Op het voorbeeld van Maria, heb ik God bemind uit geheel mijn hart, heel mijn leven door heb ik nooit iets dan om God lief gehad. O mijn kind, God beminnen is het eerste en grootste gebod, daar hij uw Schepper, uw Verlosser is; hij heeft u aangenomen tot zijn kind en eeuwige vreugde in het rijk der hemelen weggelegd. Beminn hem met geheel uwe ziel, met al uwe krachten; en om hem uwe liefde te toonen, hij

zelf zegt het u, onderhoud zijne geboden. Wees immer bereid, met den bijstand der genade, alles vaarwel te zeggen, ja uw leven te offeren, liever dan Hem door de zonde, zelfs door ééne dagelijksche zonde te vergrammen.

H. Josef, serafijn van brandende liefde tot god, bid voor ons ! Wees gegroet.

25e DAG.

MIJN KIND, VOLG MIJNE *godsvrucht tot Maria* NA.

De vele jaren die ik met Maria leefde, werd ik bij het gezicht harer deugden en volmaaktheden van diepen eerbied voor haar doordrongen, Niemand ook na het menschengeworden Woord, beminde haar meer dan ik met een teedere en hartelijke liefde. Gelukkig het kind, dat Maria met al de kracht zijner liefde bemint. Deze liefde is de bewaarster der onschuld, een zeker middel om de deugden te verkrijgen en een zeker teeken van voorbestemming. O, mijn

kind, laat geen dag van uw leven voorbijgaan zonder aan de Moeder van God een bijzonder bewijs uwer liefde te geven; en in al uwe behoeften, neem tot haar met vertrouwen uwe toevlucht. Hoe groot de moeielijkheden ook zijn, gij zult altijd ondervinden, dat wie den bijstand van Maria inroept, nooit verlaten wordt.

H. Jozef, kuische Bruidegom der onbevleete Maagd, bid voor ons! Wees gegroet.

26° DAG.

MIJN KIND, VOLG MIJNE *naastenliefde* NA.

Ik beminde de menschen, omdat zij het levende beeld zijn van God, en ik wist, dat Jezus hen eenmaal met den prijs zijns Bloeds zou vrijkoopen. Daarom bewees ik hun alle diensten, die in mijne macht stonden. O mijn kind, het voorschrift der naastenliefde is het tweede van de geboden der wet! Ik zeg u niet: bemin uwe ouders, vrien-

den, meesters, die zich heel en al opofferen voor uw geluk. Maar ik zeg u: verdraag geduldig de gebreken van anderen en wees jegens iedereen goed en vriendelijk; denk van niemand kwaad, want schijn bedriegt, en stel u tot grondregel anderen te behandelen gelijk gij zelf behandeld wilt worden.

H. Jozef, volmaakt voorbeeld van broederlijke liefde, bid voor ons! Wees gegroet.

27^e DAG.

MIJN KIND, VOLG MIJ IN HET VERRICHTEN
VAN *liefdewerken* NA.

Een der voornaamste plichten van de naastenliefde, is het uitoefenen der geestelijke en lichamelijke werken van barmhartigheid. Ik zocht de verdrukten op om hen te troosten, en die armer waren dan ik deelde ik mede van het weinige dat ik bezat. O mijn kind, bemint gij Jezus, dan ook zult gij de armen, zijne lijdende ledematen, beminnen. Hebt gij

alles in overvloed, denk dat er velen van uwen leeftijd zijn, die zelfs niet hebben om van te leven. Deel gaarne uw zakgeld met die kleine verstootelingen der fortuin. Wees milddadig voor de armen. De goddelijke Verlosser, die al wat gij aan den minsten hunner geeft, als aan zich gegeven beschouwt, zal het u honderdvoudig teruggeven in het rijk der hemelen: gij kunt er vast op rekenen.

*H. Jozef, trooster der bedrukten bid
voor ons! Wees gegroet.*

28^e DAG.

MIJN KIND, VOLG MIJNE *liefde voor mijne
vijanden* NA.

De goede God wil ook, dat wij onze vijanden liefhebben, en hun kwaad met goed vergelden. Ik was zachtmoedig jegens de inwoners van Bethlehem, hoewel zij mij van deur tot deur met een schimpwoord afwezen; ik had liefde voor Herodus, den vervolger van mijn Jezus; ik verdroeg met vreugde

de beleedigingen der Egyptenaren, die den Joden vijandig gezind waren. O mijn kind, zoo gij liefde hebt voor uwen Zaligmaker dan zult gij gemakkelijk vergiffenis schenken aan al wie u beleedigd heeft, elk gevoel van wraak onderdrukken, en niet toegeven aan de inblazingen van den geest der vijandschap, twist en verdeeldheid. Het is waar, de wereld denkt er anders over en zegt dat gij een lafaard zijt, indien gij eene beleediging, een scherp woord ongewroken laat voorbijgaan en in stilzwijgen verdraagt, maar de wereld dwaalt: denk er immer aan, dat gij de leerling zijt van Jezus, die biddend voor zijne beulen aan het kruis gestorven is.

H. Jozef, die van harte vergiffenis schenkt aan uwe vervolgers, bid voor ons!
Wees gegroet.

29^e DAG.

MIJN KIND, VOLG MIJNE *gelijkvormigheid*
met Góds wil NA.

Ik was gewoon in alles de vervulling

van Gods aanbiddelijken wil te zien en ik acht mij gelukkiger daarmede volmaakt gelijkvormig geweest te zijn, dan de eer gehad te hebben de Voedstervader van Jezus te wezen. Mijn kind, hij die den allerheiligsten en alleraanbiddelijksten wil van God leert kennen en volbrengen, beleeft nooit droeve dagen, gij zult beproefd worden ja, want „God kastijdt hem, dien hij liefheeft.” Zorg slechts, als gij iets te lijden hebt, het geduld te bewaren en zeg met een groot hart: uw wil geschiede, mijn God; maak u gewoon dikwijls dit schoone gebed uit te spreken: „de allerrechtvaardigste, de „allerhoogste en de allerbeminlijkste „wil van God worde volbracht, in alles „geprezen en in eeuwigheid verheerlijkt!”

(Eenmaal daags, honderd dagen aflat)

H. Jozef, man naar Gods hart, bid voor ons! Wees gegroet.

3^e DAG.

MIJN KIND, LEER VAN MIJ *heilig te sterven.*

Met hoeveel vrede en troost werd ik

overstroomd in het uur des doods! Ik had het geluk te sterven in de armen van Jesus en Maria, met de zoete overtuiging dat ik die heilige Bruid, dien teergeliefden Zoon, dra op den dag hunner zegepraal, in den hemel zou wederzien. O mijn kind, gij weet dag noch uur van uw verscheiden: de dood komt wellicht bij u in den bloei des levens aankloppen; doch wat doet dit ter zake? want niet de dood, maar de onvoorbe-reide dood is te vreezen. Van onzen dood hangt de eeuwigheid af. Leef dan zoo dat gij altijd bereid zijt voor God te verschijnen. Maak u ook vrienden die u zullen bijstaan in dat beslissende uur. Heb een vurige liefde voor het heilig Hart van Jezus: want het is zoet te sterven na eene standvastige gods-vrucht gehad te hebben tot het Hart van Hem, die ons oordeelen moet; bid dikwijls het „Wees gegroet,” waarin gij Maria vraagt voor u te bidden in de ure des doods; kies mij tot beschermers in dat laatste oogenblik en ik zal voor u de genade verkrijgen, gelijk ik, in de armen van Jezus en Maria den geest te geven.

*Jezus, Maria Jozef, staat mij bij in
mijnen doodstrijd ! Wees gegroet.*

31^e DAG.

MIJN KIND, BESHOUW MIJNE *heerlijkheid*
in den hemel, OM U AAN TE MOEDIGEN
IN UWE VOORNEMENS.

Bij het einde dezer godvruchtige oefeningen, moet gij nagaan door welke midelen gij de vruchten van zaligheid, die zij in uwe ziel hebben voortgebracht, bewaren zult. Onder de waarheden die gij overwogen hebt, zijn er zeker eenige die u dieper hebben getroffen. Prent ze diep in uwen geest, opdat de gedachte daaraan u een spoorslag zij in de somtijds moeilijke beoefening der deugden van uwe jaren. Zie dikwijls op naar den hemel, mijn kind om u aan te moedigen in de gemaakte besluiten. O! hoe gelukkig ben ik thans, omdat ik God getrouw heb gediend op aarde! „Moed en vertrouwen!” hetzelfde geluk wacht u. Werp een blik op Jezus,

op mij en alle heiligen, die zoo heftig te strijden hadden op aarde: zoo gij wilt, dan zult gij u eens met ons verheugen, getroost worden, tevreden en gelukkig zijn en in eeuwigheid heerschen in het rijk van den hemelschen Vader. (Navolg. III, h. 47.)

H. Jozef, verheven en verheerlijkt in den hemel, bid voor ons ! Wees gegroet.

NOVENE
TER EERE VAN
DEN H. JOZEF.

EERSTE DAG.

*De H. Jozef, vader van Jezus, een toon-
beeld van liefde voor Jezus.*

Pater tuus et ego, dolentes
quaerebamus te.
Uw vader en ik, zochten u
met droefheid. Luc. II.

VOORBEREIDEND GEBED.

*Akte van geloof aan de tegenwoordig-
heid van God. — Opdracht van de over-
weging. — Verzoek om verlichting, aandacht
en beweging van den wil.*

Hiertoe kunt gij gebruiken dit volgend

GEBED.

O God, door wien wij leven, ons be-
wegen en zijn, met een levendig geloof

in Uwe heilige tegenwoordigheid, verneder ik mij diep voor Uw goddelijk aangezicht; het smart mij, dat ik U ooit door mijne zonde beleedigd heb, omdat gij oneindig goed, beminnelijk en de eeuwige liefde zijt. Wisch, o Heer, mijne schulden uit, en geef, dat gedurende deze overweging, al de gedachten van mijn geest, al de genegenheden mijns harten, al de bewegingen van mijn wil, al de vermogens mijner ziel, niets anders zoeken dan geheel en onverdeeld Uwe goddelijke Majesteit te dienen en te verheerlijken.

Wees gegroet, Maria enz.

Eerste bereiding.

Verbeelden wij ons Jozef met Jezus te zien leven in het huisje van Nazereth.

Tweede bereiding.

Smeecken wij den Heer, dat Hij ons door de voorspraak van den H. Jozef, de genade verleene van eene vurige *liefde tot Jezus*.

OVERWEGING.

Twee uitstekende eeretitels, Bruidegom van Maria, Vader van Jezus verheffen den H. Jozef verre boven alle andere Heiligen en plaatsen hem naast Maria, de Moeder van Jezus, de Koningin van hemel en aarde.

Overwegen wij heden de grootheid van Jozef, als den aangenomen Vader van Jezus, vader en ik, *ecco pater quas et ego* zochten u met smarte, zoo spreekt de H. Maagd tot haar goddelijk kind. Jozef mag dan Jezus zijn kind noemen en Jezus' Vader genoemd worden! Geen engel of heilige deelt met hem die verhevene waardigheid; want geen der hemelsche geesten, zegt de H. Cyprianus, durft Jezus zijn zoon noemen. Alleen den H. Jozef heeft de eenige Zoon van God toegesproken met den naam van Vader, En de Allerhoogste hechtte niet alleen zijne goedkeuring aan dien eervollen titel, maar kende den heiligen Patriarch ook de bijzondere rechten toe daaraan verbonden en gaf hem, zooals Suarez aanmerkt.

in ruime mate de liefde, de werkzaamheid en het gezag van een vader bij zijn goddelijk Woord. Terwijl de engelen in den hemel hun gelaat beëekken voor den troon van God en luide erkennen dat zij onnutte dienaren zijn, kan de H. Jozef er eenigszins roem op dragen de onmisbare mensch te zijn geweest, dat noodwendig werktuig in de hand des hemelschen Vaders om het wonder zijner barmhartigheid, het meesterstuk zijner werken tot voltooiing te brengen. God, inderdaad, die heel het Verlossingswerk met onbegrijpelijke wijsheid beschikt had, kon zonder dit oorspronkelijk plan omver te werpen, zelf al de plichten van het vaderschap tegenover de heilige Menschheid zijns Zoons niet vervullen; hij moest met zich op aarde verbinden een mensch die zijne plaats bij het vleeschgeworden Woord bekleeden zou.

O roemvolle Aartsvader! neem dan den zoeten plicht op u, het goddelijk kind op te voeden, te vormen, te bewaken! Gij zult de vader, de redder zijn van Hem, die de wereld komt vrijkoopen. Zijn leven, zijne eer, de eer

en het leven zijner Moeder stelt hij onder uwe hoede; u, zoo heeft hij het zelf beschikt, zal hij zijn wettig bestaan onder de menschen dank weten; om uwe adellijke afkomst zal hij door zijn volk worden aangezien als de zoon uit Davids bloed gesproten.

Trachten wij, zoo het mogelijk is, eenigszins de onbeschrijfelijke liefde te begrijpen, waarvan het hart van zulk een vader voor zoodanig een zoon ontstoken was. Door een zeldzaam voorrecht, vond bij hem de bovennatuurlijke liefde iederen dag nieuw voedsel in de natuurlijke liefde, die hij dit goddelijk kind toedroeg. Gaat den stal van Bethlehem binnen en beschouwt daar Jozef. Hoe gelukkig voelt hij zich op het oogenblik, dat Maria het goddelijk kind in zijn armen nederlegt! En later, als Jezus voor het eerst hem den naam van Vader geeft zullen gevoelens van dankbaarheid, van vreugde, van de hoogste voldoening en het volmaaktste geluk zijne ziel doorstroomen, zoete tranen zijn oogen ontvloeien, en vol teederheid zal hij hem toespreken met den naam van Zoon!

Maar Jozefs liefde was niet alleen een teedere, maar vooral een sterke en edelmoedige liefde. Te Bethlehem, in Egypte, te Nazareth vergeet hij zich zelven, slaat hij geen acht op eigen ellende om aan de noodwendigheden van den Godmensch te denken en er in te voorzien ; hij schrikt voor geen arbeid, wijkt voor geen vermoeienis en stelt in het werk al wat de teederste en edelmoedigste liefde kan ingeven om de heilige menschheid des verlossers ten dienste te staan. En, gaat hij sterven, hij treurt alleen omdat hij deze aarde verlaat vóór het lijden van Jezus en bijgevolg geen deel mag nemen aan zijne smarten, met Maria niet mag staan aan den voet des kruises, het smartvol geheim dat Jezus, naar eene godvruchtige en geloofwaardige overlevering hem te voren had kenbaar gemaakt.

Blijft een oogenblik staan, mijne dierbaren, bij de beschouwing van dit schoon toonbeeld. Het zal u leeren, dat uw eerste plicht u oplegt, eene groote liefde voor Jezus in u op te wekken. Zonder deze liefde, zonder deze toewijding, is

het te vreezen, dat gij te midden eener zondige wereld, nooit ernstige vorderingen in de deugd zult maken. Werpt uwe oogen op Jozef, moge zijn heldhaftig leven uwen ijver aansporen! Beschouwt hem met den zaligmaker der wereld in zijn armen. Hoe gelukkig ware ik, spreekt gij, zoo ik dit voorrecht van den heiligen Aartsvader deelen, Jezus aan mijn hart drukken mocht! O! ja, groot zou uwe vreugde zijn. Maar kent gij Gods gaven wel? Rust Jezus niet in uwe armen, de gunst u geschonken is oneindig kostbaarder: zoo dikwijls gij ter ter H. Communie gaat, komt Hij in u met zijn lichaam, zijne ziel, zijne godheid, Gij ziet dus, niets hebt gij den Bewaarder van het goddelijk kind te benijden dan de goddelijke liefde die hem geheel ontstak.

Zeker, het staat niet in uwe macht, bij dien heiligen feestdich immer de zoetheden der vertroosting en den gloed der liefde, het deel van sommige bevoorrechte zielen, te gevoelen. Doch troost u en schept moed. Ziehier een offer, dat veel aangenamer is aan Jezus' hart

dan alle zoetheden en tranen; het offer eener sterke, edelmoedige liefde, eener liefde die zetelt in den wil en vast besloten is nimmer Gods wet te overtreden, maar die zonder verflauwing te onderhouden in leven en dood. Deze liefde hangt af van u; Jezus vraagt ze, telkens als Hij uwe harten binnenkomt.

Doch Jozef werkt en leidt ook; duizendmaal zou hij bloed en leven willen geven in den dienst van Jezus. Geeft ook gij u zonder voorbehoud aan dien goeden Meester; wijdt hem toe, al wat gij zijt en bezit. Stelt u niet tevreden met heilige verlangens, doch slaat terstond de hand aan het werk. Past het dan die lauwen na te volgen, welke gij misschien helaas! op uwen weg ontmoeten zult? Zonder geestkracht, immer door ik weet niet, welke valsche schaamte teruggehouden, vreezen zij hunne makkers te deugdzaam, te godvruchtig voor te komen, te kieskeurig in hunne gesprekken te schijnen, al te stipt de voorschriften te onderhouden. Veracht die ijdele vrees, dat menschelijk opzicht!

Weest menschen van karakter en

schaart u van dit oogenblik af onder de banier van Jezus-Christus. Neemt plaats in de eerste gelederen, om altijd en overal de zaak van God te verdedigen en te bevorderen.

Wacht u voor 's menschen veranderlijkheid en zwakte. Weest daarom trouw in het onderhouden der godvruchtige oefeningen, die de liefde tot Jezus in u voeden en vermeerderen. Woont altijd in den geest des geloofs het H. Misoffer bij; laat u opschrijven in de Broederschap van het heilig Hart en nadert tot de Tafel des Heeren op den eersten zondag der maand; draagt het uwe, hoe weinig ook, er toe bij, om uwe medeleerlingen aan te sporen tot liefde voor het aanbiddelijk Hart van Jezus; Zijne mildheid zal u het honderdvoud teruggeven, volgens de belofte door Hem zelven gedaan aan de gelukzalige Maria Alacoque (1). „*Ik beloof dat mijn*

(1) Religieuze van de Visitatie, overleden te Autun, in het jaar 1690, wier deugden Pius IX, op 23 Augustus 1846, na een streng onderzoek van haar leven, van hare schriften en van hare openbaringen, heldhaftig heeft verklaard, en die door denzelfden Paus, den 16n September 1846, onder de zaligen is opgenomen. (Feestdag 25 October)

hart zich zal verruimen om overvloedig den inloed zijner liefde uit te storten over degenen, die het zullen eeren en zich zullen beijveren om het te doen eeren." (Leven der gelukz. Marg.-Maria.) Kiest dan deze beminnelijke devotie als de eerste en dierbaarste uwer oefeningen van godsvrucht. Ja, het goddelijk Hart zij uw toevluchtsoord in uwe moeielijkheden. Alle wonden des Zaligmakers zijn zoovele poorten des heils, die voor iedereen openstaan, maar die van het Hart is de breedste. (P. Nouet.) Longins heeft voor mij de heilige zijde van Cristus met zijne lans geopend, zegt de H. Bernardus, ik ben daar binnengegaan en rust er veilig in Jezus' heilig Hart: *Longins aperuit mihi latus Christi lancea, et ego intravi, et ibi quiesco securus in ss. Corde Jesu.*

GEBED TOT DEN H. JOZEF

om de liefde tot Jezus te verkrijgen.

Ik smEEK u, o Voedstervader des Verlossers, door het vaderhart dat God u

heeft geschonken voor zijnen Zoon, en door het kinderhart dat Jezus u toedroeg, ik smEEK u mijne heiliging onder uwe bijzondere bescherming te nemen. Wees gij zelf mijn leidsman op den weg der deugd, opdat ik uw voetspoor drukkend, de volmaakte liefde bereike tot Jezus-Christus, onzen Heer, die met den Vader en den H. Geest leeft en heerscht in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

VOORBEELD.

Er was te Parijs een man die een zeer losbandig leven leidde. Zijn broeder, een kloosterling, zuchtte reeds lang over de ergerlijke levenswijs van hem, dien hij zoo teeder beminde. Vermaningen, bedreigingen met goddelijke straffen, gebeden, niets werd onbeproefd gelaten om onzen ongelukkigen zondaar met God te verzoenen. Doch langs geen enkelen weg was dat versteende hart te treffen. De heilige kloosterling neemt zijne toevlucht tot een laatste middel; hij meent dat de bescherming van den H. Jozef dezen afgedwaalden broeder ongetwijfeld

tot zijn plicht zal terugbrengen. Hij laat ten dezen einde een novene doen ter eere van onzen grooten heilige. Zijne moeiten waren niet verloren: den laatsten dag der negendaagsche oefening kon de hardnekkige zondaar niet langer weerstand bieden; een zoo diepe droefheid over zijne zonden vervulde zijne ziel dat hij ze openbaar beleed en had willen sterven om ze uit te boeten. Hij sprak een algemeene biecht, en wijdde zich toe aan den H. Jozef, die zijne volharding tot den dood verkreeg. Wie dan den Heer wil terugvinden, na het diep betreurenswaardig ongeluk van hem te verliezen, heeft een gemakkelijk middel, namelijk de toevlucht tot zijn Voedstervader.

(P. Barri. Dévotion á S. Joseph.

TWEEDE DAG.

*De H. Jozef, bruidegom van Maria,
een toonbeeld van onze godsvrucht tot de
H. Maagd.*

Joseph, virum Mariae de qua
natus est Jesus.

Jozef, den man van Maria, uit
wie Jezus is geboren. Matth
I. 16.

*(Het voorbereidend gebed als op den
eersten dag.)*

Eerste bereiding.

Verbeelden wij ons Jozef met Maria
te zien samenwonen in het huisje van
Nazareth.

Tweede bereiding.

Vragen wij van God, door bemidde-
ling van den H. Jozef, eene vurige gods-
vrucht tot de H. Maagd.

OVERWEGING.

De tweede eere naam die den H. Jozef
verheft boven de engelen en heiligen,
is die van Bruidegom van Maria. De

zoon Gods had van eeuwigheid bepaald dat hij uit eene Maagd geboren zou worden ; maar in zijne oneindige wijsheid, wilde hij dit geheim verborgen houden voor de al te zinnelijke Joden. Hij koos dan een dienaar volgens zijn hart, die bij Maria de plaats zou innemen van den H. Geest en de steun zou zijn van zijne heilige Moeder. Die bevoorrechte was de H. Jozef. Wie is in staat die overgelijkelijke grootheid te begrijpen, waartoe de goddelijke keuze den roemvollen Patriarch verhief ? Inderdaad, is er op aarde eene waardigheid denkbaar, welke bij die van Bruidgom van Maria halen kan ? Door haar wordt Jozef het hoofd en de heer der H. Familie, van dat verheven drielal, de afbeelding hier beneden van de ongeschapen Drievuldigheid, die heerscht in de hemelen. Ook Jozef zal het zijn, die door den engel eerst zal worden onderricht, zoo dikwijls God iets verlangt, wat de H. Familie betreft ; hem zal worden opgelegd het goddelijk Kindje een naam te geven ; door hem zal Maria hoewel Moeder des Heeren, den wil van

God vernemen. Zij, de wijsste en de verlichtste onder de schepselen, zij zal Jozef gehoorzamen en naar de letter het gebod des apostels volbrengen: *de vrouw zij den man onderworpen*. Door dezen eervollen titel treedt Jozef daarenboven met Maria in eene heilige gemeenschap van voorrechten en genaden. Het is krachtens deze vereeniging, dat de Voedstervader van Jezus, zegt Gerson, evenals de H. Johannes de Dooper, geheilgd is geworden vóór zijne geboorte. Sommige lofredenaars van den Heilige zijn van meening, dat God in hem het vuur der begeerlijkheid uitdoofde, en zijn vrijen wil zoozeer met buitengewone genaden versterkte, dat hij zich in de gelukkige onmogelijkheid bevond eene doodzonde tebedrijven. Dan, spreekt de H. Alphonsus de Liguori, was Jozef reeds zoo heilig vóór zijn huwelijk met de Maagd Maria; hoezeer moet sedert dien tijd, zijne heiligheid zijn toegenomen? Altijd had hij voor oogen dat volmaakte toonbeeld aller deugden, haar, die de spiegel der rechtvaardigheid genoemd wordt. Was een enkel woord

van Maria genoeg, om Joannes den Dooper te heiligen en Elisabeth te vervullen met den H. Geest, welken trap van heiligheid moet Jozef bereikt hebben door die gesprekken en dien gemeenzamen omgang met zijne heilige Bruid gedurende de vele jaren, die hij met haar doorbracht in het huisje van Nazareth? Verder, hoeveel uitstekende genaden zal Maria aan Jezus voor Jozef niet hebben gevraagd? En zal Jezus iets geweigerd hebben aan Maria, en als zij bad voor hem, dien Hij beminde en als zijn Pleegvader vereerde? Neen, nooit zullen wij de schatten van heiligheid en genade, de voordeelen, de vreugde, de goederen en onuitsprekelijke vertroostingen kennen, die Jozef heeft verkregen door zijn huwelijk met de Moeder van zijnen God.

Na dit alles kunt gij u verbeelden, welke eerbied en liefde onzen heiligen Patriarch bezielde voor haar, die zich aan hem in alles onderwierp en voor hem van de teederste liefde ontstoken was. Hij had voor zijne heilige Bruid een diepen eerbied; want niemand beter dan hij kende den luister harer

schitterende voorrechten. Hij zag in haar de Dochter van den eeuwigen Vader, de Moeder des Woords, de Bruid van den H. Geest, de vereeniging aller deugden, aller volmaaktheden, aller gaven van natuur en genade. En wat zal ik zeggen van zijne liefde? „Hij heeft bemind,” spreekt een godvruchtige schrijver, „hij heeft de Maagd bemind met een natuurlijke liefde om hare zeldzame en uitnemende hoedanigheden; met eene bovennatuurlijke liefde om de genaden en gunsten waarmede de hemel hare schoone ziel gesierd had”. Groot ook was zijn vertrouwen op de Moeder van zijnen God. Hij wist, dat Jezus al zijne schatten van barmhertigheid en heiligheid in de moederhanden van Maria had neergelegd, en het was door haar, dat hij zijne gebeden opdroeg en genaden afsmeekte van zijnen Verlosser.

Gij ziet dus, dat de H. Jozef wel het toonbeeld van onze godsvrucht tot Maria is. Want de vereering van Maria bestaat vooral in diepen eerbied, brandende liefde en kinderlijk vertrouwen.

Deze vereering, onnoodig te zeggen, moet noodzakelijk gepaard gaan met onze liefde tot Jezus. Wee hem, wiens jeugdig hart gesloten is voor haar, door wie alle genaden ons toevloeien; doch wèl hem, die met den H. Stanislaus zeggen kan: „de Moeder van God is ook mijne moeder”; zijne liefde voor Maria zal de bewaarster wezen zijner onschuld en het zekere onderpand zijner voorbestemming. Hoeveel gelegenheden bieden zich aan, Maria te vereeren: gij zult ze vinden in de oefeningen van godsvrucht, die men u in het ouderlijke huis geleerd heeft: als kind reeds hebt gij het scapulier aangenomen, legt nooit dat kenteken uwer toewijding aan Maria af, en volbrengt getrouw de kleine oefening van godsvrucht die u is opgelegd. Ook de voorgeschreven dagorde biedt meer dan ééne gelegenheid aan, om uwe moeder te vereeren. Ik wil slechts één voorbeeld aanhalen: dagelijks bidt gij te zamen het rozenhoedje. — Laat de kostbare vruchten dezer oefening niet verloren gaan door de lichtzinnigheid, die uwen leeftijd eigen is; weest inge-

togen, verwijderd alle verstrooiing en vlecht met hartelust den geurigen krans van Ave Maria's om daarmede het hoofd uwer goede Moeder te kronen. Eindelijk om uit te munten in den dienst der onbevleete Maagd, laat u inschrijven in een harer congregatiën. De congreganisten vormen, te midden hunner medeleerlingen, als eene keurbende, eene eerewacht der Hemelkoningin. Hoeveel vermogen op de harten van anderen, die wakkere dienaren van Maria, zoo zij dien naam met eere dragen! Soms is het voorbeeld en de invloed van eenige vurige congreganisten voldoende om, in een huis, den geest van werkzaamheid en godsvrucht te doen bloeien. O mijne kinderen, hebt groote achting voor uwe congregatie; haar voorwerp, haar doel, hare werken, de middelen die zij aanwendt verdienen zulks ten volle en vorderen dit met recht van u. Leest en herleest dikwijls de regelen van die dierbare congregatie, gij zult zien hoe het God behaagd heeft, haar de meest onwederlegbare rechten toe te kennen op die hoogachting, die ik van u vraag.

Draagt haar ook een teedere en kinderlijke liefde toe. Aan haar toch zijt gij de uitstekende gunst schuldig van de bevoorrechte kinderen der heilige Maagd te zijn; zij heeft u als een nieuw leven gegeven op den dag dat gij in haren schoot werd opgenomen; zij biedt uwe ziel het geestelijk voedsel dat u moet sterk maken in de deugd. Genaden van allerlei aard vloeien af in uwe zielen, omdat uw goede Moeder ieder oogenblik voor u bidt en het hart haars goddelijken Zoons haar niets weigeren kan. Zonder twijfel, uw titel van kind van Maria, zoo hij door u naar waarde wordt geschat, is een zekere waarborg van volharding in de deugd, en, ik durf het met zekerheid zeggen, het onderpand van een heiligen, kostbaren en troostrijken dood. Maakt dan heden het vaste besluit goede congreganisten te blijven tot den laasten ademtucht. Zoo dra gij het college of het pensioonaat zult verlaten hebben, laat u dan zonder uitstel in een dezer vrome vereenigingen opnemen. Weest vóór alles congreganisten, eerst kinderen van Maria, alvorens

lid te worden eener Vincentius- of andere liefdadige vereeniging. In de congregatie toch zult gij, onder de bijzondere bescherming uwer goede Moeder, de noodige kracht en bijstand putten om alle andere liefdewerken, die zoo bloeien in onze eeuw, uit te oefenen en schatten van verdiensten te vergaderen voor den hemel. Zoo zult gij beantwoorden aan de wenschen der Pausen, die door de aflaten en buitengewone voorrechten, waarmede zij de congregatiën hebben verrijkt, ons toonen, welke achting zij deze heilige inrichting toedragen.

GEBED TOT DEN JOZEF

om liefde tot den dienst van Maria.

O heilige Jozef, geef dat ik naar uw voorbeeld, Maria diene, beminne en vereere! Moge ik haar vurig beminnen en mijne liefde toonen door een standvastige navolging harer deugden; haar dienen door biddend neder te knielen voor hare altaren en gaarne tegenwoordig te zijn bij de vereenigingen, waar men hare

deugden verkondigt en haren lof bezingt; haar vereeren door nooit in mijne tegenwoordigheid een woord te dulden, dat afbreuk zou doen aan de algemeene vereering, die haar toekomt. Groote heilige, uw vertrouwen op Maria heeft u dien voortgang in de volmaaktheid en heiligheid, de kroon die u siert in den hemel, en uwe alvermogende bemiddeling bij den Heer verworven. Verkrijg mij, bid ik u, dit betrouwen op de Moeder van mijnen God, dit onbeperkt betrouwen, dat immer met de kroon des hemels beloond wordt. Amen.

VOORBEELD.

Pater Gaspar, van de Orde der Franciscanen, had altijd de namen van *Jezus*, *Maria*, *Jozef* op de lippen; hij droeg ze in het hart, met hen begon en sloot hij al zijne predikatiën. Toen hij ging sterven, wilde hij dat al de religieuzen, die tegenwoordig waren, beurtelings met hem deze verheven namen zouden uitspreken, om, zeide hij, eene zoetvloeiende melodie te vormen, zijn doodstrijd min-

der pijnlijk en zijn dood kostbaarder te maken. Inderdaad, hij verkreeg daardoor wat hij gewenscht had en gaf onder het uitspreken dezer drie namen kalm den geest. Ziedaar de zoete vruchten, die men mag verwachten van eene zoo loffelijke gewoonte en van een zoo eerbiedwaardige en heilige oefening.

(Le mois de mars consacré à S. Joseph.)

DERDE DAG.

De H. Jozef, toonbeeld van geloof.

Justus ex fide vivit.

De rechtvaardige leeft uit
het geloof. Rom. I. 17.

*(Het voorbereidend gebed als op den
eersten dag.)*

Eerste bereiding.

Beschouw Jozef in aanbidding neergeknield bij de kribbe van Bethlehem.

Tweede bereiding.

Vragen wij aan God door den H. Jozef, de genade van een levendig geloof.

OVERWEGING.

Het geloof is de grondslag der heiligheid. Met het geloof ontkiemen en verdorren, groeien en kwijnen de deugden. „Fides radix omnium virtutum,” zegt de H. Bonaventura, „quae si evelatur, caeterae virtutes arescunt.” Het geloof is de wortel aller deugden, ruk dien wortel uit en de overige deugden verdorren. Het levendig geloof voedt de nederigheid daar het ons leert kennen wie God is en wie wij zijn; het wekt onze hoop op door de eeuwige goederen die het in al hun grootheid ons voor oogen plaatst; het vermeerderd de liefde door ons te wijzen op de volmaaktheden van God, op zijne weldaden en de verplichtingen die ons aan Hem verbinden; het spoort onzen ijver aan bij het gezicht vanden Meester welken wij dienen en door de zekerheid van 't overgroot loon dat het ons toezegt; het stemt ons tot diepen eerbied en buitengewone aandacht in het gebed omdat wij door dat geloof de grootheid en majesteit leeren kennen van Hem tot wien wij ons richten.

De volgende dagen zullen wij het oog vestigen op Jozef, als het toonbeeld van alle deugden, die uwen leeftijd zoo bijzonder passen; heden echter zal de wortel van al die deugden, het wondervolle geloof des heiligen Aartsvaders de stof onzer overweging zijn. Laten wij om zijn diep geloof te pijlen, het voorbeeld navolgen van den H. Paulus. Om ons te leeren hoe glansrijk het geloof bij de Vaders van het Oude Verbond schitterde, laat hij ons de heerlijke vruchten zien, die in hen deze heldhaftige deugd voortbracht. Hoort dan hoe de H. Jozef zijn geest gevangen gaf, en zijne rede onderwierp aan het gebied van deze bovennatuurlijke deugd, die heerschen moet over het menschelijk verstand. Ziet hem neergeknield voor de kribbe. In schijn ligt daar voor hem een gewoon menschenkind, wat zeg ik? het armste en het meest verlatene der kinderen! En toch knielt hij aanbid-dend neer voor dat kind; hij ziet dat sprakeloos wicht schreien, in een armen beestenstal, open, guur aan de winterkoude blootgesteld, met geen andere

verwarming dan de schamele doeken waarin zijne Moeder het wikkelt en den adem der dieren, in wier kribbe het wordt neergelegd op een handvol stroo; en toch gelooft hij vast, dat het hulpe-loos kind waarachtig de God van hemel en aarde, de vreugde der engelen en de schrik der duivelen is. Hij herinnert zich de woorden van den hemelschen gezant, die in den geheimzinnigen droom het voor hem zoo vreeselijk raadsel oploste en hem openbaarde, dat hij in Maria, zijne Bruid, de moeder zou mogen eeren van Jezus, van den God-Verlosser, van den Emmanuël. Hij herinnert zich, wat Maria hem in bijzonderheden verhaald had van het bezoek des Aartsengels Gabriël.

Maar dra moest zijn geloof een nieuwe en harde beproeving ondergaan. „Maria, had de Engel tot Jozef gezegd, zal een zoon baren, en gij zult zijn naam noemen Jezus, want Hij zal zijn volk van hunne zonden verlossen.” En nu, korten tijd daarna, te middernacht, komt dezelfde bode des Heeren tot Jozef en gelast hem met Jezus en de Moeder naar

Egypte te vluchten, om den Messias te redden uit de wreede handen van Herodes. Maar hoe! moet dan een God de wijk nemen voor het zwaard van een dwingeland? Kan een God den bloeddorstigen Herodes niet straffen met den dood? Hoe zal hij anderen redden, die zich zelve niet redden kan? Neen, zoo redeneert de H. Jozef niet, maar zonder een oogenblik na te denken over een bevel, dat schijnbaar in strijd was met Gods beloften, onderwerpt hij zijne rede aan het geloof, staat op en huldigt als zijnen God dit kind, dat hij door de vlucht gaat bevrijden van de heerschzuchtige wreedheid eens zwakken stervelings.

Dit geloof van den H. Jozef zal zich geen oogenblik verloochenen. De lange jaren, die hij met het goddelijk Kind zal doorbrengen in het huis van Nazareth, zal zijn onwrikbaar geloof den Meester van het Heelal beschouwen in den Jezus, die hem als aan zijn eigen Vader onderdanig is, en den Messias, den aan de volken beloofden Verlosser in den Jongeling, dien hij met Maria het nederige huiswerk verrichten, en met zijn Pleeg-

vader schaaf en bijtel hanteeren ziet.

O! volgt ook gij het geloof van Jezus' Voedstervader. Neemt met een vast geloof alle waarheden aan, die God ons geopenbaard heeft en door de H. Kerk voorhoudt te gelooven. Gelooft ze, hoewel gij ze niet begrijpt, hoewel zij in tegenspraak schijnen met al uwe zintuigen, al uwe vooroordeelen, al uwe natuurlijke begrippen. „*Beati qui non viderunt et crediderunt*” zegt Christus bij den Evangelist Johannes: Zalig die niet gezien en toch geloofd hebben. Ja, wie gelooft, diens zaligheid is verzekerd: op het geloof volgt de aanschouwing; indien wij God zoeken door te gelooven, dan zullen wij hem vinden en genieten. O! bewaart dan die kostbare deugd onverminderd in uw hart. Luistert niet naar de stem des verleiders, die misschien uwe zielen verwarren wil. Roept in oogenblikken van duisternis den hemel om hulpe: „*Credo, Domine; adjuva incredulitatum meam*”: Ik geloof, Heer, maar maak mijn geloof meer levendig en vurig! De Heer zal komen en niet toeven: „*Veniens,*

veniet et non tarbabit;" de donkere nevel zal wijken voor het helderst licht en de bange storm voor een volmaakte rust.

Doch, gelijk wij weten, is het niet genoeg te gelooven, wij moeten nog, op het voorbeeld van den H. Jozef, leven naar dat geloof: „Justus meus en fide vivit" zegt de H. Paulus. Leven uit het geloof wil niet alleen zeggen dat men alles vermijde wat met het geloof in strijd is, maar ook dat men zich in alles door de zon des geloofs late voorlichten, zich door de ingevingen des geloofs laten leiden, kortom: dat al onze gedachten, verlangens en werken, zich schikken naar den regel des geloofs, zoodat op ieder oogenblik van ons bestaan het zegel des geloofs geprent sta; dit beteekent: Justus meus en fide vivit," mijn rechtvaardige *leeft* uit geloof." Het is een blijvende waarheid, in de gewijde boeken neergelegd, dat het geloof, onvruchtbaar aan werken, tot niets dient. Het geloof zonder de werken, zegt de H. Apostel Jacobus, is een dood geloof: „*Fides sine operibus mortua est.*" Hij wil, dat wie gelooft,

werken voortbrenge als zoovele getuigenissen van zijn geloof, want, gaat hij voort, gelijk het lichaam zonder ziel dood is, is ook het geloof dood dat zich niet door werken openbaart. „*Sicut enim corpus sine spiritu mortuum est, ita et fides sine operibus mortua est.*”

Onderzoekt u, naar, den raad des Apostels, om te zien of gij zijt in het geloof: „*Vosmetipsos probate, et tentate si estis in fide.*”

Het geloof leert dat elke mensch de plichten van zijn staat trouw vervullen moet; gij nu weet dat gij niet op het college of pensionaat zijt om ettelijke jaren uws levens aangenaam door te brengen, dat gij er niet zijt alleen om kennissen te vergaderen, maar ook, en vooral om u bezig te houden met het groote werk uwer zedelijke en godsdienstige vorming. Is uw gedrag met uw geloof wellicht in tegenspraak? Werkt gij ernstig en onvermoeid aan de ontwikkeling uwer verstandelijke vermogens? Volgt gij trouw de raadgevingen uwer oversten, uwer meesters, die in Gods plaats u bestieren? Brengt

gij ten uitvoer wat uw geestelijke leidsman u raadt om snelle vorderingen te maken in de deugd? Wendt gij de middelen aan die hij u telkens aan de hand geeft: het gebed en het dikwijls ontvangen der H.H. Sacramenten? Stemmen uw gedrag en ingetogenheid in de kerk overeen met de leer des geloofs die u zegt dat hier een God leeft en waakt in het heilig Tabernakel? Wat geeft uw geweten ten antwoord? Kunt gij met de hand op het hart zeggen, dat gij leeft uit geloof en de werken des geloofs verricht? Het geloof leert u dat het voor u van het grootste belang is, den levensstaat te kennen en te omhelzen waartoe God u geroepen heeft, waarin Hij alles voor u heeft bereid, om u te leiden, te ondersteunen, te verdedigen, en uwe ziel zalig te maken. Wat doet gij nu om dien weg te vinden, dien God van alle eeuwigheid u heeft aangewezen, en die misschien voor u de eenige weg ten hemel is? Bidt gij? Denkt gij na bij u zelve? Vraagt gij anderen om raad? Zijt gij besloten niet te luisteren naar vleesch en bloed, maar

naar God, die tot uw hart spreekt?

Onderzoekt u wel, en werp tu dan voor de voeten van den H. Jozef en vraagt hem met vurigheid, dat uw geloof gelijk het zijne, nederig en eenvoudig, sterk en edelmoedig, boven al levendig en werkdadig zij. Dan zult gij op den jongsten dag uit den mond van Christus vernemen, wat Hij zeide tot den honderdman des H. Evangelies: „*U geschiede zooals gij geloofd hebt: „Sicut credidisti, fiat tibi.*” Gij hebt het talent, u toevertrouwd, vrucht doen dragen, gij hebt uw geloof door goede werken getoond: komt en ontvangt de belooning. Gij hebt gewandeld langs den weg, dien het geloof u aanwees, en op dien weg zijt gij voortgegaan; komt en bezit mijn hemelsch rijk aan het einde van dien weg gelegen, waar eene eeuwige belooning uw deel is.

GEBED.

Het „Memorare” van den H. Jozef. (1)

Gedenk, o zeer zuivere Bruidegom van

() 300 dagen afaat, eens daags te verdienen, ook voor de zielen des vagevuurs, door alle geloovigen. die het godvruchtig bidden met een rouwmoedig hart. (Puis IX 26 Juni 1863.)

Maria, altijd Maagd, H, Jozef, mijne lieve beschermer, dat het nooit gehoord is, dat iemand die uwe bescherming inriep, en tot U zijne toevlucht nam, zonder troost is gebleven. Bezield van een gelijk vertrouwen, kom ik tot u, en beveel mij allerdringendst U aan. O gij, die de vader des Verlossers werdt genoemd, verstoot mijne gebeden niet, maar hoor die genadig aan en gewaardig u die te verhooren. Amen.

VOORBEELD.

Godsvrucht van den H. Franciscus van Sales
tot den H. Jozef.

Bij den H. Franciscus was alles door den geest van een levendig en werkdagig geloof geregeld. Zijn leidsman en voorbeeld was de H. Jozef, voor wien hij altijd eene diepe godsvrucht had. Deze groote meester van het geestelijk leven had op de voornaamste plaats in zijn kamer eene beeltenis van den grooten Patriarch geplaatst, en eene tweede beeltenis lag tot voortdurende herinnering in zijn brevier. Hoe vlammend was zijne taal, verhaalt de Bisschop van Bel-

lay, als hij priesters, religieuzen en geloovigen aanspoorde tot godsvrucht voor den H. Jozef! In zijne geschriften spreekt hij met de innigste teederheid over dien Heilige; hem wijdde hij zijne verhandeling over de liefde tot God; de nieuwe door hem gestichte orde plaatste hij onder Jozefs bijzondere bescherming en alle leden dezer orde moesten Jozef op ongewone wijze vereeren. De eerste, richtte hij den H. Jozef een tempel op in de stad Annecy; zonder ophouden vermaande hij de geloovigen hem tot hun beschermheer te kiezen, en in alle moeilijkheden tot hem hunne toevlucht te nemen.

Wie zou de godsvrucht van den H. Franciscus van Sales tot den zuiveren Bruidegom van de H. Maagd Maria niet navolgen? Vrede en geluk zijn het groote loon van al die hem vereeren.

(Zie het Leven en den Geest van den H. Franciscus van Sales)

VIERDE DAG.

De H. Jozef, een toonbeeld van kuischheid.

Joseph vir ejus, cum esse justus.
Jozef haar echtgenoot was een
rechtvaardig man. Matt. 1, 19.

*(Het voorbereidend gebed als op den
eersten dag.)*

EERSTE BEREIDING.

Stel u den H. Jozef voor, met een
bloeienden lelietak in de hand.

TWEEDE BEREIDING.

Vraag van God de genade, altijd de
zuiverheid lief te mogen hebben en te
bewaren als den appel uwer oogen.

OVERWEGING.

De H. Jozef wordt, om de volheid der
deugden, die hij in den hoogsten graad
bezat, door den H. Geest zelven een
rechtvaardig man genoemd; maar toch
schittert, onder al die deugden, zijne
engelachtige zuiverheid met den meesten
luister.

Ook de H. Augustinus durft de maagdelijkheid van den H. Jozef te vergelijken met die zijner kuische Bruid: „*Habet Joseph cum Maria conjugē communem virginitatem.*”

De H. Hieronymus verzekert, in zijne schriften tegen Helvidius, dat Jozef altijd maagd geweest is; en Kardinaal Petrus Damianus is hiervan zoozeer overtuigd, dat hij wil, dat wij deze waarheid, om zoo te spreken, onder het getal diergenen stellen, waaraan wij niet mogen twifelen. „*Ecclesiae fides,*” zoo zegt hij, „*in eo est ut non modo Deipara, sed etiam putativus pater atque nutritius, virgo habeatur.*”

In waarheid, voegt de H. Thomas er bij, indien de Zaligmaker zijne Moeder niet dan aan een maagdelijken leerling aanbeval, hoe had Hij dan kunnen geëoogen, dat hij niet met den stralenkrans der onbevleete zuiverheid zou schitteren, die de beschermer en getuige dier bewonderenswaardige Moeder moest wezen, welke de Kerk *virgo virginum* Maagd der maagden, *sancta et immaculata virginitas*, de heilige en onbevleete

maagdelijkheid zelve heet? Eene vrome overlevering luidt, dat de H. Jozef van zijne vroegste jeugd af, den onvergelelijkken schat zijner zuiverheid, onder de bescherming eener bijzondere gelofte stelde; en hoeveel zorg besteedde hij van toen af, om alles, wat die teedere deugd kon krenken, af te weren! Hoe ingetogen was hij in geheel zijn uiterlijk! hoe nauwlettend, om onophoudelijk al zijne zintuigen te bewaken! En wat te zeggen van zijne innige vereeniging met Jezus en Maria! Hoezeer moest zij er niet toe bijdragen om Jozefs beminnelijke zuiverheid te vermeerderen. Indien het aanschouwen eener afbeelding van Maria liefde voor die deugd inboezemt, welke heerlijke gevolgen zal dan op onzen Heilige die voortdurende omgang met zijne onbevleete bruid niet gehad hebben! En, als de heilige menscheit van den Verlosser, in de H. Eucharistie, als een wijn is, die maagden teelt, welke kuische indrukken zal zij dan niet gemaakt hebben op Jozef, die haar zoo menigmaal met zijne handen heeft aangeraakt, terwijl hij haar nog

inniger omhelsde door zijn geloof en zijne liefde!

De zon dezer wereld, zegt de H. Franciscus van Sales, heeft maar weinig dagen noodig, om de lelie met haar blanken tooi te sieren, wie dan zal begrijpen, tot welken bewonderenswaardigen trap van onschuld zich Jozefs kuisheid verhief, gedurende zoovele jaren, dag en nacht beschenen door de stralende zon der gerechtigheid, en door die geheimzinnige ster, die aan haar allen glans ontleent? O, Jozef, gij die door uwe engelachtige zuiverheid de hemelgeesten naar de kroon steekt, laat mij de onschatbare waarde dier deugd begrijpen. Wel is het geslacht der kuischen schoon, wel is de luister groot, die zij verspreiden! *Quam pulchra est casta generatio cum claritate!*

„Gelukkig, roept een groot redenaar uit, (1) de kinderen, die bij den eersten

(1) Pater Felix. — P. Felix behandelt in zijne conferenties van het jaar 1861 op bewonderenswaardige wijze het vraagstuk der Christelijke opvoeding. Ook heeft hij eene redevoering uitgesproken over den arbeid, die in de brochure verschenen is. Woordelijk halen wij er eenige passages uit aan.

tred in het leven, door de beschikking der Voorzienigheid, leidsmannen vinden, hun zending waardig en met deze samenwerken om hunne zuiverheid te bewaren, die zich laten stichten door hun voorbeeld, bewaken door hunne zorgzaamheid, beschermen door hun zelfopoffering en zich door hen laten vormen, op het toonbeeld van Christus en zijne onbevleete Moeder ! Het kind, door zijn meesters in dien atmosfeer van licht en leven, als eene bloem des Hemels, verre van de stormen der wereld, bewaard, blijft tot achttien jaar zuiver en zonder smet. O hoe schoon is dan het wel opgevoede kind ! Het was schoon op tienjarigen leeftijd, toen de kroon eener onschuld, die zich zelve nog onbewust was, het blanke voorhoofd sierde ; maar veel schooner, nu het achttien jaar geworden, met de wassende fierheid des mans de glorie van den strijd mag mededragen ! Wilt gij, dat dit geluk uw deel zij, of wilt gij, zoo gij het ongeluk gehad hebt, het kleed uwer onschuld te besmeuren, die groote ramp herstellen luistert dan naar de volgende

raadgevingen. Men kan den schat der zuiverheid niet bewaren, dan door de gelegenheden tot val te vluchten. Vlucht derhalve de gevaarlijke lezingen, de slechte gezelschappen. Ziehier de kentekenen van iemand in de jaren der jeugd door het bederf der onzuiverheid aangestoken. Hij is ongedvruchtig, „want de zonde, die het kinderhart binnentreedt, om er de bloem af te rukken, en den glans der zuiverheid te benevelen, brengt met denzelfden slag de vroomheid en de godsvrucht aan het kwijnen.” Hij is, op wellicht ettelijke uitzonderingen na, oneerbiedig, onbeleefd, somtijds tot in het ongemanierde toe; ... want waar in een jeugdig hart geloof en godsvrucht te gronde gaan, daar verdwijnt ook het eergevoel, de eerbied, zonder welke opvoeding en vorming onmogelijk zijn. Eindelijk, hij is zonder liefde en lieftalligheid, hij bezit die openhartigheid niet meer, waarom moeder haar kind zoo minde, de zelfzucht sluit zijn hart, en niets houdt zijn geest nog bezig, dan de voldoening zijner zondige lusten. Vlucht hem, zijn aanraking zou u onfeilbaar

besmetten. Voegt bij het vluchten der gelegenheden eene heilige waakzaamheid over uwe zintuigen. De H. Schriftuur leert, dat de dood langs de vensters binnenkomt: *Ascendet mors per fenestras*; dit wil zeggen, dat de doodzonde de zielen binnengaat door middel der zintuigen. Indien gij alles wilt zien en hooren, u nooit eenige voldoening weigeren, dan is het onmogelijk zuiver en kuisch te blijven. O! hoevelen hebben zich in het verderf gestort door eene noodlottige nieuwsgierigheid, die zij nalieten van den beginne te bestrijden! Waakt ook over uw hart, laat de veerkracht uwer jeugdige ziel niet verlammen door al te teederen omgang en zinnelijke vriendschap.

Het minste kwaad dezer ongeregelde genegenheden is, dat zij afkeer inboezemen van iedere oefening van godsvrucht, en den geest geheel bezig houden ten koste der studiën. Hoe menigmaal deden zij eene deugd, tot dan toe ongeschonden, noodlottig schipbreuk lijden! Het hart omhoog, *sursum corda*, verheft uw hart fier omhoog,

geeft er geen toegang, tenzij aan de liefde Gods, aan de liefde tot vader en moeder en uwe naastbestaanden, tenzij aan alle edele gevoelens, die de geestdrift van den grootmoedigen christen opwekken.

Stelt heden uw hart in de handen van den H. Jozef, opdat hij het zuivere, verheffe en het immer sluite voor iedere genegenheid, die een jeugdigen christen onwaardig is. Herhaalt dikwerf het volgende gebed, dat men krachtdadig noemt, omdat God daar ter bewaring der zuiverheid, een bijzonderen zegen schijnt aan te hechten.

KRACHTDADIG GEBED

om de zuiverheid te bewaren.

H. Jozef, beschermer en vader der maagden, aan wiens getrouwe hoede de onschuld zelve, Christus Jezus en Maria, de Maagd der maagden, werd toevertrouwd: ik smEEK en bezweer u, bij deze beide, u allerdierbaarste panden, Jezus en Maria, dat gij mij verkrijgt,

van alle smet bewaard, met eene onbevleete ziel, een zuiver hart en een kuisch lichaam Jezus en Maria altijd in volmaakte reinheid te mogen dienen. Amen.

100 dagen aflaat, eens daags, — ook te verdienen voor de geloovige zielen, door de geloovigen, die dit gebed godvruchtig bidden met een rouwmoedig hart. (Pius IX, 1863.)

VOORBEELD.

Er is wellicht geen zonde, die de bron is van meer heiligschennende biechten, dan de ongelukkige ondeugd, waarvoor wij u in de voorgaande overweging haat en afschuw hebben ingeboezemd. En toch is de oprechte en veelvuldige biecht ontegensprekelijk een der krachtigste middelen om de zuiverheid te bewaren of terug te winnen. Heeft iemand onder u het ongeluk gehad niet oprecht te zijn geweest in de H. Biecht, verlies den moed niet, maar wend u gedurende deze Novene met vertrouwen tot den H. Jozef, gij zult van hem de noodige kracht verkrijgen, om uwe banden te verbreken en in de genade Gods terug te keeren. — Zie hier wat men den

6^{den} Mei 1870 uit België aan den *Propagateur* 1) van den H. Jozef schreef: — „Van mijne jeugd af had ik eene zware zonde op mijn geweten, die als een worm mijn hart doorknaagde. Bij gelegenheid van het Jubilé wierp ik mij aan de voeten van Maria en Jozef, en met tranen bezwoer ik hen mij ter hulp te komen. Ik werd ten volle verhoord. Innig gelukkig trad ik den biechtstoel in, en legde daar zoowel mijne zonden als mijne wroegingen voor immer aan de voeten des Priesters neder. Sinds dat oogenblik is de vrede in mijne ziel weêrgekeerd, en geniet ik het geluk der vreugde, welke zegt de Apostel, alle gevoel te boven gaat.”

(1) De „*Propogateur de la dévotion à St. Joseph*”, die door Pater Hugnet wordt uitgegeven, is als de verkondiger der genaden, welke door de tusschenkomst van den grooten Heilige verkregen worden. Velen onzer voorbeelden zijn aan die godvruchtige verzameling ontleend.

VIJFDE DAG.

De H. Jozef, een toonbeeld van den Christelijken arbeid.

Nonne hic est fabri filius?

Is deze niet de zoon van den
timmerman. Math. XIII. 55.

*(Het voorbereidend gebed als op den
eersten dag.)*

Eerste bereiding.

Zie den H. Jozef in het huisje te Nazareth bezig met timmeren.

Tweede bereiding.

Vraag de genade om altijd vlijtig en met een zuivere meening uwe handelingen te verrichten.

OVERWEGING.

Arbeid, werkzaamheid is wel eene uwer dierste plichten, van haar toch hangt uwe vorming af naar geest en hart. Laten wij heden den H. Jozef als het toonbeeld van den Christelijken arbeid beschouwen. — „Men verwacht,

spreekt Pater Félix, in zijne prachtige onderrichting over den arbeid, men verwacht in het spraakgebruik en in het gewone leven, het bezig zijn maar al te dikwerf met het arbeiden; en toch, er bestaat een hemelsbreed onderscheid tusschen beide! Iedere arbeid is eene bezigheid, maar niet elke bezigheid kan een handeling genoemd worden.

Er is eene bezigheid, die de luiheid niet buitensluit; en de wereld is vol lieden, die in eene werkellooze bezigheid een leven slijten dat geenerlei vruchten voortbrengt. Wat is derhalve arbeid? De arbeid, in zijn eenvoudigste betekenis genomen, is de inspanning van den mensch om over hindernissen te zegepralen, is de strijd tegen voorkomende moeilijkheden." — En iets verder zegt hij: „Arbeid is moeite, arbeid is inspanning, waarmede het gevoel van smart gepaard gaat; de arbeid is de smart zelf." Laat ons dit begrip van arbeid op het leven van onzen glorierijken Patroon toepassen. Zoo gaarne beschouwen wij den H. Jozef met het kindje Jezus op den arm, en met on-

gestoorden vrede en rust in het hart. Maar wij vergeten al te dikwijls, ten koste van hoeveel vermoeienissen de H. Jozef dit geluk verkregen heeft. Mocht hij na Maria eerst het Goddelijk kind te Bethlehem aan zijn hart drukken, vergeten wij toch niet, dat hij, om zich naar die stad te begeven, een lastige en zware reis moest ondernemen, in alle herbergen zich de toegang zag ontzegd, en eerst na ongehoorde moeielijkheden, met de H. Familie zijn intrek kon nemen in een stal, die kortelings tot schuilplaats diende voor het vee. Zie hem in Egypte, dat vreemde en den Joden vijandige land, waar hij zeven jaren doorbracht. De H. Familie was zoo arm, dat, moet men de overlevering gelooven, het kind Jezus menigmaal aan zijne Moeder een bete broods vroeg, die zij uit armoede niet geven kon. Het is waarschijnlijk, dat de H. Jozef zich als daglooner bij den een of anderen Egyptischen patroon verhuren en zich den zwaarsten arbeid getroosten moest.

Later, toen hij weer in Nazareth kwam

wonen, leidde hij immer het nederige en werkzaam leven van den handwerksman, en voorzag hij door arbeid in het onderhoud van Jezus en Maria. De Zalig-maker had den H. Jozef van deze algemeene wet der menschheid kunnen ontslaan, maar dit wilde Hij niet. Neen, wij zien Jozef, de dertig jaren, die hij met Jezus leefde, op den timmerwinkel werkzaam. „*Nonne hic est fabri filius?*” is deze niet de zoon des timmermans?” vragen Jezus landgenooten elkander, wanneer Hij de loopbaan zijner prediking gaat beginnen. Aanbiddelijk geheim! De Goddelijke Verlosser kwam de wereld verlossen, en om dat groote werk tot stand te brengen, oordeelt zijn oneindige wijsheid het nuttig, 't grootste gedeelte zijns levens, in het huis van een eenvoudigen werkman door te brengen, en dáár een beroep uit te oefenen, dat zonder aanzien, integendeel Hem verachtelijk moest maken in de oogen van hen, die Hij kwam onderrichten en ter zaligheid brengen.

Immers wilde Jezus door zijn voorbeeld en dat van zijn Voedstervader

leeren, dat arbeid de wet des levens, en vooral de wet eener Christelijke, waarlijk mannelijke opvoeding is. Ja, wilt gij het doel uwer opvoeding bereiken, dan moet gij arbeiden, in den ruimen zin, bij het begin dezer overweging, aan dit woord gegeven; dat is, u lasten opleggen, worstelen tegen de moeielijkheden en over hindernissen zergepralen.

Luistert nog eens naar Pater Félix: „Indien gij op het college of pensionaat de vruchtbare wet des arbeids verwaarloost, dan bewerkt gij niet uwe opvoeding, maar uwe ontaarding!” Wat wordt er van den geest eens kinds zonder dien persoonlijken arbeid? „Hij wordt onvermijdelijk beperkt, oppervlakkig en verward. Hij breidt zich niet uit, maar wordt bekrompen, hij fladdert over de oppervlakte der dingen, en dringt tot hare diepten niet door. Het talent is een middel tot de wetenschap, het is niet de wetenschap zelve. God schenkt het den mensch, maar op den mensch rust de dure verplichting, om met al de kracht, die in hem ligt, voor zijn

talent de roemvolle wegen der wetenschap te ontsluiten. Zoo gij niet mede werkt, zult gij nimmer ware geleerden worden, al heeft ook de natuur u overvloedig met hare gaven uitgerust."

Doch niet alleen op het gebied van 't verstand, ook op het gebied van den wil en het hart, richt de luiheid onherstelbare verwoestingen aan. Wat zal er worden van den wil, zoo men in de jeugd niet werkt? „Die wil," spreekt P. Félix, wordt van dag tot dag zwakker, machtelooser en nietiger. De lui-aard wil en wil niet: *vult et non vult piger*. Om iets uit te voeren is er stoutheid noodig, men moet de moeielijkheden aandurven. De lui-aard durft niet, hij is bang.... Om iets uit te voeren, is er geestkracht noodig. De lui-aard bezit geen geestkracht. De luiheid stort in zijne ledematen, ik weet niet welk een soort van loomheid, vadsigheid en slaperigheid. Zijne handen hangen slap langs het lijf, zij zijn werkschuw. Om iets uit te voeren is er standvastigheid noodig; de lui-aard is een veranderlijk wezen."

Eindelijk wat zal er worden van het jeugdige hart, zonder den arbeid? „De luiheid verstikt in dat hart de edele kiemen der toewijding en der zelfop-offering. De zelfzucht en de luiheid zijn met elkaar op 't nauwst verwant; de eene is beducht zich moeite te geven, de andere is bang zich te overwinnen; vandaar is het geen wonder, dat de luiaard zelfzuchtig is. Wat zal er komen van het rijke en overvloedige leven des harten? In eene ellendige zelfzucht teruggetrokken, zal het met zijn eigen sappen zich oplossen in eene onvruchtbaarheid, die de inzichten des hemels en de verwachtingen der aarde tot logen maakt.

En ware die onvruchtbaarheid nog maar de laatste van zooveel ellenden, doch de luiheid drijft de verwoesting des harten nog verder. In waarheid, het hart is de woonplaats, het brandpunt, het leven der driften. Zoo gij in uwe studiejaren u niet aan arbeid en orde gewoon maakt, zult gij dan wel in staat zijn, later uw hart te bewaken? En wat zal er van u worden, bijaldien

uw hart niet bewaakt is, de driften niet overwonnen zijn? Wat niet kan uitblijven, zal gebeuren. Eenmaal zullen de driften meester worden van hen die in de dagen der jeugd, den arbeid verwaarloosd hebben. En waarheen zullen zij hen dan sleepen? . . . Ach! ik huiver bij die vraag, en durf mij zelven het antwoord er niet op geven. Zal de duivel der ontucht hen merken met het teeken der schande? . . . Ik weet het niet, maar dit weet ik wèl, de luiheid, vereenigd met de reinheid des harten, is een wonder in de zedelijke wereld; dit weet ik wèl, van de drie groote ongerechtigheden, die het wraakvuur des hemels deden afdalen over de steden, welke zich aan afschuwelijke misdaden hadden schuldig gemaakt, was de eerste de hoogmoed, de tweede de overdaad en de derde — de luiheid. Ziet daar de vorming van den mensch in de lente der jeugd zonder den arbeid; gij ziet het, het is geen opvoeding, maar verlaging, geen verheffing, maar verval.

Nu begrijpt gij, hoe noodig het is, den arbeid moedig aan te vatten, zoo

gij later van bittere wroeging vrij wilt zijn. Slechts één woord voeg ik er bij: wilt gij uwen arbeid zoet en aangenaam maken? Heiligt hem naar het voorbeeld van den H. Jozef, door eene zuivere meening, werkt, evenals Jozef, onder de oogen van Jezus en Maria; en zoo de verveling u bekruipt en tot luiheid aandrijft, verplaatst u met de gedachte in de werkplaats van Nazareth; moedigt u aan, door het voorbeeld van een God, die als nederig ambachtsman, als de geringste onder de menschen werkzaam is, en door het voorbeeld van hen, die God het meest op deze wereld beminden, en, gelijk Hij, van een nederig en bedrijvig leven de lasten droegen. Dan, geloof mij, is het groote werk uwer opvoeding in zekerheid, dan staat gij, bij het verlaten van 't college uitgerust voor de loopbaan, tot welke God u roept, dan zult gij op rijpen leeftijd menschen zijn naar Gods Hart, en groote zaken voor zijne eer en het heil uwer zielen tot stand brengen.

GEBED.

Om liefde voor den arbeid te verkrijgen.

H. Jozef, die uw leven in den zwaren arbeid van een nederig bedrijf hebt doorgebracht, u neem ik tot mijn toonbeeld en beschermer. Geef, dat ik grootmoedig den arbeid en de lasten er aan verbonden, omhelze, opdat ik, werkend gelijk gij, onder de oogen van Jezus en Maria, de kroon des Hemels verdienen moge. Amen.

VOORBEELD.

Een leerling zonder talenten door den H. Jozef bijgestaan.

Een leerling zonder talenten op de tweede klas gekomen, was ontroostbaar om de geringe vorderingen, die hij in de studiën maakte. Op zekeren dag ging hij ook naar Pater Marist, die zeer veel godsvrucht voor den H. Jozef had, en deelde hem zijne zielesmart mede, „Ik weet een onfeilbaar middel om beter te slagen, zei de pater, maar dan moet ge veel vertrouwen hebben en zeer oot-

moedig zijn: wend u tot den H. Jozef.' Er wordt een grieksche oefening opgegeven, die niet gemakkelijk was. Arme jongen! niets begrijpt hij er van. Men zag, hoe hij geheel ter neer geslagen was, hoe hij als wilde zeggen: het zal nog niet gaan. De professor had medelijden met hem, want waarlijk de godvruchtige jongen had een goeden wil, die voor hem innam. In eens legt hij zijn hoofd in de handen. Geen minuut nog was voorbij, of hij richt het blijde op en zei zachtjes: „Nu ben ik er!” Hij had den H. Jozef gebeden, en deze had meteen zijn verstand opgehelderd, om de moeilijkste plaats van het stuk te begrijpen, die buiten hem door geen enkele der talrijke klasse was begrepen geworden. Hij had dan ook gelijk nooit te voren, eene goede plaats bekomen. En van stonden aan maakte de jeugdige vereerder van den H. Jozef, dank zijn vertrouwen op den Heilige, zulke schitterende vorderingen, dat hij, aan het einde der studiejaren, een eersten prijs en andere zeer eervolle onderscheidingen ontving.

ZESDE DAG.

De H. Jozef, een toonbeeld van Christelijke gehoorzaamheid.

Surge et accipe puerum et
matrem ejus et fuge in
Egyptum.

Sta op, neem het kind en
zijne moeder en vlucht naar
Egypte. Matth. II. 13.

*(Voorbereidend gebed, als op den
eersten dag.)*

Eerste bereiding.

Zie den H. Engel, die aan Jozef in
den slaap het bevel geeft, naar Egypte
te vluchten.

Tweede bereiding,

Vraag de groote genade van altijd
volmaakt te gehoorzamen.

OVERWEGING.

Wij gaan heden nadenken over de
deugd van gehoorzaamheid en de be-
wonderenswaardige voorbeelden, die de
H. Jozef er ons van heeft nagelaten.

Na den Godmensch, die gehoorzaam geweest is tot den dood, tot den dood des kruises; na de H. Maagd Maria, de dienstmaagd des Heeren bij uitnemendheid, heeft niemand zich volmaakter getoond in gehoorzaamheid dan de H. Jozef. Hij aarzelt niet, ondanks zijne armoede, zich naar de bevelen van Augustus te schikken, en zich in de plaats, waar hij was geboren, te laten inschrijven. De reis moge lang, het jaargetijde guur, zijne bruid eene zwakke maagd zijn, toch zal hij geen oogenblik de vervulling van Gods H. Wil, aangeduid in het bevelschrift des Keizers uitstellen.

Hij onderneemt die reis met eene bewonderenswaardige onderwerping; geen enkele klacht, niet de lichtste verontschuldiging komt over zijne lippen. Later komt de engel boodschappen, dat hij de wijk moet nemen naar een verafgelegen land, waar hij niemand kent, waar de duivel aanbeden wordt, waar hij wellicht geruimen tijd vertoeven moet. Hoeveel tegenwerpingen zou hier een minder onderworpen geest gemaakt hebben? Jozefs geest geen enkele! Hij gehoor-

zaamt blindelijk, met eene volmaakte onderwerping van verstand en wil. Hij vraagt niet, zegt een godvruchtig schrijver, waarom God Herodes' arm niet tegenhoudt, liever dan het heilig Gezin te laten heenvluchten, en, zoo vluchten. waarom Gods Voorzienigheid de H. Familie niet henenleidt naar het gebied der Wijzen, waar zij zoo gunstig bekend stonden, eer dan naar Egypte, dat het volk Israëls zoo vijandig gezind was. Hij vraagt niet, waarom dat harde bevel niet vroeger was aangekondigd. ten einde de noodige toebereidselen voor dien langen tocht te maken. God heeft gesproken door zijn gezant, dit is Jozef genoeg; hij denkt slechts aan gehoorzamen, aan niets anders, overtuigd, dat er niets beters is, dan te doen wat God wil, omdat Hij het wil en zooals Hij het wil. Hij gehoorzaamt staande voets; Jozef, zegt de Evangelist, staat aanstonds op en geeft Maria kennis van het bevel des Hemels; onderdanig en onderworpen nam zij het Kind in hare armen, en beiden begeven zich nog dien zelfden nacht op reis, zonder de eerste morgen-

schemering af te wachten, *qui consurgens accedit puerum et matrem ejus nocte, et secessit in Egyptum.* Hij gehoorzaamt edelmoedig, zonder teeken van pijn of smart te geven, omdat hij onverhoeds vriend en maagd moet verlaten; met een kalm gelaat en rustig hart ziet hij de toekomst tegemoet.

De weg is lang, is moeilijk, dwars door de woestijn wacht hen eene voetreis van 140 mijlen; Jozef weet nauwelijks waarheen zijn schreden te richten; slechts eenige ontoereikende middelen tot onderhoud der H. Familie zijn hem nog; maar hij rekent op Gods hulp, die hem geleiden en het dagelijksch brood geven zal.

Op de plaats der ballingschap aangekomen, blijft hij daar met dezelfde onderwerping, tot het oogenblik, dat de Engel hem beveelt naar Judea terug te keeren. De H. Schrift zelve laat den diepen eenvoud van Jozefs gehoorzaamheid ten klaarste uitkomen.

Luistert, hoe de gewijde Schrijver het vertrek van onzen Patriarch naar Egypte en zijn terugkeer naar Judea met dezelfde

woorden mededeelt: „Hij staat op,” zegt hij, zonder acht te geven op de moeilijkheden der reis, „hij staat op, neemt het Kind en zijne Moeder, en reist naar het land van Israël weder.” Doch een nieuwe proef moest zijne gehoorzaamheid doorstaan. De H. Jozef was van meening dat de Zaligmaker Jeruzalem tot zijne woonplaats zou kiezen, hier toch was zijn tempel, hier de gedenkzuilen der Profeten; maar nauwelijks in Judea gekomen, wordt hem door den Engel bevolen, naar Galilea terug te keeren. Jozef gehoorzaamt, onderwerpt zijn oordeel en gaat met het Kind Jezus naar Nazareth, om de profetie te vervullen die sprak: „Hij zal Nazareër genoemd worden,” een titel die bij Jezus' dood op het kruis stond geschreven.

Zalig, zoo wij, gelijk de H. Jozef in de bevelen onzer oversten slechts den aanbiddelijken wil van God zien. O! vraagt dikwerf aan den H. Patroon, u den onschatbaren prijs der gehoorzaamheid te leeren, dien de wereld maar al te vaak miskent. In onzen tijd vooral, waarin zooveel gesproken wordt over

onafhankelijkheid, loopt gij groot gevaar misleid te worden, zoo gij niet waakt op al uw schreden. Zijn eigen wil doen, zijn eigen welbehagen als regel van gedrag volgen, daarin gaat men tegenwoordig de ware grootheid zoeken. Vreest die vrijheidszucht, zij voert tot de hardste slavernij. Luister nogmaals naar P. Felix, wiens welsprekende taal wij reeds gehoord hebben. „Gaarne of ongaarne, maar gehoorzamen moet men in de jaren der jeugd; slechts worde de keuze gelaten tusschen de eene afhankelijkheid en de andere; afhankelijk zijn van eene wettige macht, of afhankelijk zijn van eene onwettige macht. Wil men niet gehoorzamen, dan moet men slaaf worden en zich veroordeelen tot alle soort van knechtschap. De jeugdige mensch, die naar vrijheid haakt en iemand boven zich niet dulden wil, valt in de handen van honderde meesters welke hem zijn vrijheid rooven. Daarentegen, wie vader en moeder gehoorzaam is, wie gehoorzaam is aan een overheid die op haar voorhoofd den weerglans draagt van het vaderlijk en moederlijk gezag;

de jeugdige Christen, die met het oog des geloofs Christus ziet in zijn vader, Christus in zijn moeder, Christus in zijn overheden, kortom, wie voor 's menschen bevel zich buigt als voor het bevel van God, — hij is waarlijk vrij en vindt in de gehoorzaamheid zelve de zekere waarster zijner vrijheid: vrij is die jeugdige persoon en wordt dus niet beheerscht door de illusies, door de indrukken, door de ijdele begeerten, door de aanvallen van trots of vadsigheid, door eene drift, welke dan ook.

Wat zal ik nog voegen bij dit schoone tafereel der zoete vruchten, welke de Christelijke gehoorzaamheid voortbrengt? Zeker, nu ziet gij de noodzakelijkheid in, uwen wil krachtdadig te buigen voor de dikwerf moeilijke eischen dier schoone deugd. Dit zal u minder kosten, als uwe gehoorzaamheid gelijk die van Jozef, beziel is met den geest van geloof. Denkt, dat de Cristenmeester, die u een bevel geeft, het recht heeft in den naam van God zelve tot u te spreken: „Ziet hooger op; 't is waar, ik ben een mensch, maar als ik u beveel, dan omstraalt mij

de weerschijn van Gods macht, en Hem gehoorzaamt gij. Hoort niet naar hen, die u spreken van verlaging en onteering; want ontegenzeggelijk is God groot genoeg om u te bevelen zonder aan uwe eer te kort te doen." Dan zult gij de overwinningen behalen, door God den gehoorzame toegezegd: *Hir obediens loquetur victoras*: overwinningen op uwen wil, waarvan ge altijd meester zult blijven, en overwinningen op uwe driften, die gij hebt leeren beheerschen.

GEBED.

Om de deugd van gehoorzaamheid te verkrijgen.

H. Jozef, volmaakt toonbeeld van gehoorzaamheid, leer mij de onschatbare waarde kennen dier deugd, welke zoo aangenaam is aan God. Verwerf mij de genade, mij nooit te laten misleiden door de valsche begrippen van onafhankelijkheid, maar mij gedwee te onderwerpen aan hen die in Gods plaats mij leiden en besturen. Moge ik den wil van God in de bevelen mijner oversten aanbidden. en den tegenzin over-

winnen, die mij van derzelver vervulling tracht af te trekken. Ik smeeek er u om door de verdiensten van die volmaakte gehoorzaamheid, waardoor gij verdiend hebt mede te werken aan de voltooiing van Gods grootste werk, de verlossing van het mensdóm. Amen.

VOORBEELD.

Eene genezing, door de voorspraak van den
H. Jozef verkregen.

De H. Jozef heeft het voorrecht ons niet alleen in geestelijke, maar ook in lichamelijke noodwendigheden bij te staan. Het verhaal eener wonderdanige genezing door zijne machtige voorspraak verkregen, strekken ten bewijs. Een kind van twaalf jaren, werd op den hoek eener straat door een zware kar tegen den muur gekneld; heel zijn lichaam was bijna te pletter gedrukt en scheen als eene wonde. Men roept een priester, het kind ontvangt de laatste H. Sacramenten en blijft twee dagen buiten kennis. Eene zuster van den H. Carolus Borromeus, warme vereerster van den

H. Jozef, valt de gelukkige gedachte in, hem een gewijd koordje om te gorden; van dat oogenblik gevoelde de zieke verlichting.

„Eens dat mijne moeder”, schrijft het vrome kind, „geheel verslagen aan mijn bed lag neergeknielt, sluimerde ik in en zag duidelijk in mijn slaap den H. Jozef; hij verzekerde mij, dat ik genezen, ja, dat ik priester worden zou. Vol vreugde ontwaakte ik, en stelde mijne arme moeder gerust met mijnen droom te verhalen. Mijn heilige beschermmer heeft zijne belofte volbracht, ik ben volmaakt genezen en het verlangen naar het H. Priesterschap blijft mij immer bij. Ik ben sinds eenige maanden op het Seminarie te M. . .”

(Propagateur de St. Joseph 11e année.

ZEVENDE DAG.

H. Jozef, een toonbeeld van het Christelijk gebed.

Petite et dabitur vobis.
Vraagt en u zal gegeven
worden. Luc. XI, 9.

*(Het voorbereidend gebed als op den
eersten dag.)*

Eerste bereiding.

Zie den H. Jozef op de knieën, met gevouwen handen, in het gebed verdiept.

Tweede bereiding.

Vraag de genade van goed te leeren bidden: „Heer, leer ons bidden!”

OVERWEGING.

Om de deugden, waarover wij u in voorgaande overwegingen gesproken hebben, in beoefening te brengen, is de genade van God onontbeerlijk. *Sine me nihil potestis facere*, spreekt de Heer: zonder mijne genade kunt gij niets doen. Dit geldt vooral voor jeugdige jaren, waar-

in de nog onstandvastige wil voor de minste moeielijkheid terugschrikt. Die genade Gods, u zoo noodig, zal u nooit worden geweigerd, zoo gij haar afbidt; maar zij alleen ook, die er om vragen, hebben krachtens de belofte van Christus recht haar te verkrijgen. Hoe noodig dus te bidden en goed te bidden! Gaat om dit te leeren ter school bij Jozef, dat volmaakt toonbeeld van christelijk gebed.

Hier wederom heeft de H. Patriarch verdiend, de leidsman en tevens de patroon te wezen der zielen, die God het meest met zijn gunsten overlaadt. Wie kan begrijpen, hoe ver Maria's heilige echtgenoot gekomen is in zijnen omgang met God! Heel zijn leven was toegewijd aan de beschouwing van den Godmensch, zegt Gerson: altijd dacht hij aan Hem, ook als de zaken van zijn gezin of ambacht zijne handen bezig hielden en zijn omgang was geheel dien der Engelen gelijk. Werden de Engelen en Heiligen, spreekt Pater de Ponte, van heilige geestdrift ontstoken bij de beschouwing der liefde van het Goddelijk Kind, evenzeer brand-

den de harten van Maria en Jozef, in onverpoosde aanbidding van Hem, die in hunne ziel zijn goddelijke lichtstralen nedergoot.

De H. Jozef is niet alleen het toonbeeld van hen, die door den H. Geest zijn ingewijd in de geheimen van het verhevenste gebed; hij is het ook van hen, die geroepen zijn om de gewone wegen van het gebed te bewandelen. Ziet dien H. Patriarch bij zijne gebeden en lofliederen, die hij in de synagoge tot God opzendt! Welk een eerbied ligt over heel zijn houding! Het is geen mensch, het is een engel, neergeworpen voor zijn Opperheer! Ziet hem hoe hij in den morgen de eerstelingen des dags Gode toewijdt, hoe hij Hem 's avonds dankt voor de weldaden zonder tal, die hij ontvangen heeft! Welke zorg om te vermijden wat hem van de gedachte aan Gods tegenwoordigheid zou kunnen afbrengen! Hoe veel korte maar vurige verzuchtingen gaan er door den dag, als zoovele liefdepijlen uit zijne ziel naar het hart van God! Zoo bad Jozef; hoe weinig helaas! lijkt ons gebed het

zijne! Zoo weinigen ten tijde der jeugd voelen de noodzakelijkheid van het gebed! Zoo weinigen hebben de kostbare gave van godsvrucht, die vooral zich uit door liefde voor het gebed! Ziet dien jongeling, onder de vacantiedagen aan zich zelve overgelaten, of nauwelijks eenige maanden van het college heengegaan! Is hij in tegenwoordigheid van het aanbiddelijk Sacrament des Altaars, hij ligt onverschillig op zijn stoel of staat rechtop, en laat zijn blikken rondgaan door de kerk; het schijnt hem zelfs moeite te kosten, om onder de voornaamste deelen der H. Mis, de knie te buigen voor zijn God! Zoo jeugdig nog en zoo weinig geloof! Weet ge niet dat de Engelen des hemels voor dien tabernakel, waar de Koning der glorie troont, met het aangezicht ter aarde liggen neergeknield? Gij zoekt te zeer wat de zinnen streelt, daarom voelt uw hart zoo weinig dat het zijn toevlucht moet nemen tot God, en zich diep vernederen in zijn heilige tegenwoordigheid. De Engel uit het boek der Openbaringen roept u toe: *Quia dices quod dives sum et locupletatus...*

et nescis quia tu es miserabilis! (Ap. III, 17.) Gij meent rijk te zijn en veel goederen te bezitten... maar gij zijt arm en deerniswaardig. Wellicht vlekt uwe ziel de melaatschheid der zonde; wellicht laat de doorn der smart, die ieder mensch op aarde pijnigt, straks ook aan u zich voelen; o! buigt de knieën voor Gods verheven Majesteit, en bidt om vergiffenis uwer zonden, om kracht tegen de eerste aanvallen van den tegenspoed! Verder prent diep in hart en geest, dat gij bidden moet met in- en uitwendigen eerbied. Bidt gij met eerbied, gij zult het ook met aandacht doen. Aan den drempel van Gods Huis gekomen, zegt gij bij u zelven met den H. Bernardus: weg, ijdele en beuzelachtige gedachten, weg neigingen tot studie of vermaken! Ik wil niet meer denken dan aan mijn God, voor wien ik ga verschijnen. Gebruikt, om met meer godsvrucht te bidden, een gebedenboek of eenig ander godvruchtig voorwerp, dat uwe aandacht trekt. Het is wel geen vereischte te letten op ieder woord dat gij bij uwe mondgebeden uitspreekt;

als de geest maar bezig is met God of de godsdienstige plechtigheden, die op het altaar plaats hebben, opdat zoodoende voor ieder vrijwillige verstrooiing de toegang gesloten blijft. Maakt u ook gewoon aan schietgebeden. Aan die korte maar vurige verzuchtingen, waardoor de ziel zoo gemakkelijk verheven wordt tot God, heeft de Kerk rijke aflaten verbonden. In uw kerkboek vindt gij er genoegzaam voorhanden. Hernieuwt ook iederen morgen de meening, alle aflaten te verdienen, die aan de gebeden, die gij te bidden en aan de handelingen, die gij te verrichten hebt, verbonden zijn. Een gemakkelijk middel om voor u zelven of voor de zielen des vagevuurs de tijdelijke straffen der zonde uit te boeten.

Ik eindig, met de woorden des Zaligmakers: *Oportet semper orare et nunquam deficere*, men moet altijd en zonder ophouden bidden. Schijnt God bijwijken niet te hooren, het is, omdat zijn oneindige goedheid voor u iets beters heeft weggelegd, dan wat gij zoo vurig begeert; blijft het pad der deugd, niet-

tegenstaande uwe gebeden, even hobbelig, luistert naar Jezus, die U toespreekt: *Sufficit tibi gratia mea*, mijne genade is U genoeg, met haar kunt gij alles; en, weest er zeker van, dat iedere moeielijkheid door de beschikking des Heeren eenmaal troost aanbrengt en den geestelijken vooruitgang in hooge mate vordert: *faciet cum tentatione proventem*. Voegt hierbij het fraaie gezegde van den H. Johannes Chrysostomus, dat in twee woorden de voordeelen van het gebed samenvat: *Magna armatura precatio, tutela, portus, et thesaurus*; het gebed is een wapenrusting, waarmede wij over alle aanslagen van den duivel zegepralen; het is een schild dat ons tegen de gevaren beschermt; het is eene haven, waar wij veilig zijn tegen de stormen; het is een schat waar wij vinden alwat ons hart bogeert.

GEBED.

Om de genade van zijn roeping te kennen.

Groote Heilige, die u gewillig liet leiden door den Geest van God, ver-

werf mij de genade den staat te kennen, waartoe Gods Voorzienigheid mij roept. Gedoog niet, dat ik fale in deze belangvolle keuze, waarvan mijn geluk in de wereld en wellicht mijne eeuwige zaligheid afhangt; geef dat ik bekend met Gods H. Wil en trouw om dien te volgen, dien weg insla, dien Gods wijsheid mij zal aanwijzen, als den veiligen die ter eeuwige zaligheid henenvoert. Amen.

VOORBEELD.

Godsvrucht van het college „du Passage” voor den H. Jozef.

Het college „du Passage”, dicht bij San Sebastian in Spanje, had den H. Jozef tot bijzonderen patroon uitgekozen. Onmogelijk hem meer eer te brengen, dan dit huis deed in 1831, gedurende de maand, die hem is toegewijd. Heel de maand door lieten de leerlingen op hun kosten, van den ochtend tot den avond, zes kaarsen branden voor het beeld van den H. Jozef. Iederen dag waren de altaren onder de H. Mis overdekt met brieven en brief

jes, waarin een iegelijk zijn geestelijke noodwendigheden en voornemens aan Jozef open legde. — Een zoo levendige en algemeene devotie kon niet zonder vrucht blijven; eenige leerlingen, wier gedrag veel te wenschen overliet, waren vóór het einde der maand heel en al veranderd, en bijna alle anderen werden vuur en vlam voor het goede, en maakten merkbaren voortgang in de deugden, hun staat en leeftijd eigen; kortom, van dat oogenblik aan waren er zeer weinig, over wie hun meesters niet ten volle voldaan waren. Bij het begin van April, werden volgens gewoonte de noten van elken leerling bekend gemaakt. En nu bleek op nog schitterender wijs, hoe de godsvrucht tot den H. Jozef het jeugdige hart weet te vormen, zoozeer, dat het niet terugschrikt voor de officers, die aan de beoefening der deugd onvermijdelijk verbonden zijn. De eerste ijver verslapte niet; de geest des gebeds kreeg vasten grond in dat huis, en trok de rijkste zegeningen des Hemels op allen neder.

(Le mois de S. Joseph par Guillon.

ACHTSTE DAG.

*De H. Jozef, een toonbeeld en patroon
van den zaligen dood.*

Beati mortui qui in Domino
moriuntur.

Zalig de dooden die in den
Heer sterven.

Apoc. XIV, 13.

*(Het voorbereidend gebed als op den
eersten dag.)*

Eerste bereiding

Zie den H. Jozef op zijn sterfbed uit-
gestrekt, met Jezus en Maria aan zijne
zijde.

Tweede bereiding.

Vraag de genade, om als hij, in de
liefde van Jezus en Maria te sterven.

OVERWEGING.

Was het leven van den H. Jozef heilig,
de dood was nog heiliger, de dood was de

voltooïing van zijne liefde en van al zijne deugden. Laten wij het sterfbed van dien rechtvaardige naderen, en zijn be-nijdenswaardigen dood beschouwen. Drie zaken vooral kwamen zijnen overgang van den tijd naar de eeuwigheid ver-zoeten. Vooreerst de gedachte: het is Gods wil, dat ik ga sterven. Het uur is geslagen dat de Verlosser gaat op-treden als Apostel en Prediker; dikwerf zal hij spreken van zijn Vader in den hemel; doch het betaamt niet, dat er hier op aarde een mensch zij, die, zijn vader genoemd, de zinnelijke joden aan-leiding geeft, dien voedstervader met zijn eeuwigten Vader, die in de hemelen is, te verwarren. Daarom roept Jozef met vreugde uit: God, mijn God, laat uwen dienaar in vrede gaan; lang genoeg hebben mijne oogen gerust op den Ver-losser, die aan de volkeren beloofd was. Ik ga aan de patriarchen, aan de recht-vaardigen, die minder gelukkig waren dan ik, verkondigen, dat ook zij hem dra zien en in den luister zijner zege-praal deelen zullen.

Verder is voor Jozef de herinnering

der deugden, die hij beoefend heeft een bron van troost. Hij hoort in 't diepst van zijn hart eene stem, die hem toespreekt, *dicite justo quoniam bene*: zegt den rechtvaardige dat het wèl is. O zalig, roept hij in de blijdschap zijns harten uit, zalig, wijl ik aan Gods genade heb beantwoord! Zalige bewaking mijner zintuigen! Zalige gehoorzaamheid! Zalige arbeid al mijner dagen! Hoe streelt uw aandenken mijn hart en mijn geest!

Maar de zoetste troost van den stervenden Jozef zijn Jezus en Maria, die bij zijn zalig verscheiden tegenwoordig zijn; op alle mogelijke wijzen staan zij hem ten dienste, om de teedere zorgen te loonen, die hij tijdens zijn leven voor hen gehad heeft. Hoeveel troost en licht, zegt de H. Berardinus van Siena, welke openbaringen en verzuchtingen, wat hevige verlangens naar de hemelsche goederen hebben zij Jozef in de laatste oogenblikken ingestort! Neen, voor korten tijd slechts moet hij dien teerbeminden Zoon, die vlekkelooze Bruid verlaten, hij zal hen weldra in den hemel terug

zien, weldra met hen en bij hen de onuitsprekelijke genoegens van het hemelsch vaderland genieten ! Vertrek dan, heilige ziel, vertrek zonder pijn en zonder doodstrijd ; maak in eene heilige vervoering van liefde de laatste banden, die u nog aan dit zoo reine lichaam hechten, los, tot aan den dag, dat gij wederom met dat lichaam vereenigd, zalig zult zijn naar ziel en lichaam in de eeuwen der eeuwen !

Leert heden uit het voorbeeld van den H. Jozef wèl te sterven. De wereld vreest den dood, en weert met zorg wat den dood doet gedenken. Niet ten onrechte, want met den dood is voor de wereld alles uit : maar gij christenen, gij hebt hier beneden geen blijvende woonstede, het anker onzer hoop rust in den hemel. Vreest dus niet, van tijd tot tijd aan den dood te denken, want gij weet dag noch uur, dat hij komt aankloppen, en wee, zoo hij u niet bereid vindt. „Dwaze,” roept de Schrijver der Navolging uit, (I. 23.) „Wat durft gij een lang leven verhoplen, niet een enkelen dag hebt gij in handen ? Hoë-

velen zijn bedrogen en uit dit leven plotseling weggerukt! Hoe menigmaal hoort gij zeggen: Die man is gedood door een dolksteek, een ander is verdronken, een derde is van een hoogte neergetuimeld en heeft den hals gebroken; deze is aan tafel, gene onder het spel gestorven; zij is door de pest, hij door de hand eens booswichts getroffen; en aldus is het einde van alles de dood en 's menschen leven gaat als een vluchtige schaduw voorbij. (Job. XIV, 10.)

Zegt niet, ik ben jeugdig, ik heb niets te vreezen; hoevelen uwer makkers hebben dezelfde taal gevoerd en zijn reeds door den dood weggemaaid? De dood zwaait de zeisen onder allen leeftijd, maar hij snijdt bij voorkeur de tengere bloemen af; toch moet ge niet den dood, maar den slechten dood vreezen, daarom wacht u voor de verleiding van den vader der logen; zegt niet, om u in het kwaad te stijven: ik ben geen goddelooze, die woedend den priester van zijn sterfbed wegstoot; ik zal mij bijtijds met God verzoenen. — Zal God u den tijd laten, waarop gij

zoo vermetel betrouwt? Wie met één doodzonde op het geweten ter ruste gaat, zei een godvreezend kluizenaar, is een dwaas, want hij loopt gevaar in de hel te ontwaken.

En, zoo ge dit ongeluk ontloopt, zoo ge niet plotseling sterft, zal het dan zoo gemakkelijk zijn, als gij denkt, om tot God terug te keeren? Hoe! een lichte hoofdpijn is nu voldoende om u allen lust tot ernstig nadenken te benemen, en gij durft hopen, als de ziekte u heeft afgemat en uitgemergeld, dat uw geest, die sinds lang niet meer aan God kon denken, dat uw hart, hetwelk zich vrijwillig voor zijne roepstem heeft gesloten, op eens de kracht zal voelen ontwaken, om door heldhaftige akten van deugd in Gods genade terug te keeren? O, wat al droevige geheimen liggen er verborgen in die lang uitgestelde bekeeringen, in der haast begonnen door afgeleefde zieken. Weest toch verstandiger, tracht van stonden aan zóó te leven, dat gij in de ure des doods meer reden hebt om u te verheugen, dan te vreezen. De dood is de echo van het leven, en wilt

gij heilig sterven, leeft ook heilig. Beschouwt den brave op zijn sterfbed; immer heeft hij zijn God in den eenvoud des harten verdiend, of heeft hij een misstap gedaan op den hobbeligen weg des levens, is hij gevallen in zonde, in den afgrond der doodzonde, meteen stond hij op, en haastte zich door eene goede biecht in Gods liefde terug te keeren. Zoodra zijne krachten aan het kwijnen sloegen, heeft hij zelf het H. Oliesel gevraagd, en met warme godsvrucht den laatsten troost der stervenden ontvangen. Evenals Jozef is hij geheel overgegeven aan Gods H. Wil, hij draagt Hem zijne pijnen en smarten op, en brengt edelmoedig het offer zijns levens; kan hij niet, gelijk Jozef, een leven vol goede werken aan God opdragen, hij biedt Hem de oneindige verdiensten van zijn beminden Verlosser, en smeekt met de H. Gertrudis: „o mijn God, zoo uwe strenge rechtvaardigheid mij veroordeelt, dan roep ik uwe onmetelijke barmhertigheid in!” Jezus, Maria en Jozef, de Patronen van den zaligen dood, staan hem zichtbaar bij; hij sterft met een

zoete voorspraak van het eeuwig geluk, en zijne ziel van het lichaam gescheiden, wordt door de Engelen opgenomen en de heerlijkheid des hemels binnen geleid. Hoe zoet te sterven, na eene standvastige godsvrucht gehad te hebben tot het H. Hart van Jezus, die ons moet oordeelen, tot de H. Maagd en den H. Jozef, die bij den Rechter onze alvermogende voorsprekers zijn. „Moge in de ure des doods,” roept de H. Bernardus uit, mijn laatste ademtocht uwe zijde binnengaan; verberg mij in Uwe heilige wonden, laat mijn hart daar voor eeuwig rusten.”

GEBED.

Om de genade van een zaligen dood te verkrijgen.

H. Jozef, die het geluk hebt gehad in de armen van Jezus, uwen beminden Zoon, en van Maria, uwe teedere Bruid, den geest te geven, help mij, bid ik U, al de dagen mijns levens, maar vooral in het uur van mijnen dood. Bid voor mij de genade af ook in de armen van Jezus en Maria deze wereld te verlaten.

In leven en dood stel ik mijne ziel in
uwe handen, o Jezus, Maria en Jozef!
Amen.

VOORBEELD.

Stichtend afsterven eens leerlings in het college van
den H. Stanislaus te Bergen.

Pater Romain van de Societeit van
Jezus, verhaalt in een brief aan Pater
Huguet over de godsvrucht van 't college
te Bergen tot den H. Jozef, het volgend
voorval.

Dit kind, zegt hij, sprekende over een
leerling, die zich boven allen onderscheidde door zijne Godsvrucht tot dien
H. Patriarch, stierf den 3den Maart
1870. Bij zijn doopsel aan Jozef toege-
wijd, droeg hij zijn glorievollen patroon
een teedere liefde toe. Iederen dag bad
hij een gebed te zijner eer, ieder jaar
vierde hij met ijver de maand van Maart.
De H. Jozef kwam hem bij zijn dood
op ongewone wijs ter hulpe. Den eersten
Maart had de ziekte haar hoogste punt
bereikt. In de hevigheid der ijlen-
de koorts, werd hij op eens als het ware
wanhopig; 's avonds te voren had hij

gebiecht, gecommuniceerd, hij voelde zich zoo gelukkig, omdat hij ten Hemel ging; en zie, op eenmaal wilde hij van den goeden God, noch van zijne lieve Heiligen meer hooren; de tegenwoordigheid zelfs van zijn biechtvader was hem onverdragelijk. Deze verwardheid in het hoofd had twee dagen geduurd, toen wij er aan dachten den lijder eene beeltenis van den H. Jozef om te hangen. Meteen kwam de knaap tot zijne zinnen en verlustigde zich weer met de blijde gedachte, dat hij nu naar den Hemel ging. Van nu aan had hij zonder ophouden de H. Namen van Jezus, Maria en Jozef op de lippen; meer dan dertig malen sprak hij ze uit in het laatste kwartier vóór zijn dood, en met de beeltenis van zijn Verlosser en den H. Jozef aan de lippen, gaf hij zijne ziel aan God terug.

(Propagateur, 8e année.)

NEGENDE DAG.

Glorie en macht van den H. Jozef.

Non est inventus similis illi
in gloria.

Zijn gelijke in Glorie is er
niet gevonden.

Eccl. XLIV. 20.

*(Het voorbereidend gebed als op den
eerste dag.)*

Eerste bereiding.

Aanschouw den H. Jozef in de hemelsche heerlijkheid, aan de rechterhand van Maria.

Tweede bereiding.

Vraag de genade hem daar eenmaal in den hemel te zien.

OVERWEGING.

Wie kan de eer en glorie wedergeven, die den H. Jozef in het rijk der Hemelen omstralen? De H. Kerk in een harer lofzangen noemt dien roemrijken Patriarch, het sieraad des Hemels; *Coe-litum decus*; en Suarez houdt de mee-

ning, dat hij alle andere Heiligen in genade en glorie te boven gaat, voor geloofwaardig en waarschijnlijk. * Eveneens zegt de H. Hieronymus: ik geloof, dat de H. Jozef gezeten is aan de rechterhand der H. Maagd, boven het koor der Engelen en der Apostelen. Het Evangelie verhaalt, dat na 's Heeren verrijzenis, vele heiligen hunne graven verlieten, en in de heilige stad kwamen, waar velen hen gezien hadden. Het lijdt geen twijfel, dat ook de H. Jozef onder het getal dier glorieijke patriarchen is geweest: Jozef toch, meer dan de andere, was die eer waardig, niemand, beter dan hij, kon van Christus' Godheid getuigenis geven. Heeft Jezus uit kinderlijke liefde, zegt de H. Bernardinus van Siena, lichaam en ziel zijner heilige Moeder in den Hemel opgenomen, ook zijn Voedstervader, zal Hij, naar vroom gevoelen, naar lichaam en ziel in het verblijf der gelukzaligen verheerlijkt hebben.

Verplaatst u met den geest in de eeuwige zalen, op den dag van 's Heeren glorieijke hemelvaart. Jezus stijgt ten Hemel, gevolgd door eene ontelbare me-

nigte zielen, die Hij aan de slavernij des duivels ontrukkt heeft. Aan het hoofd van dien schitterenden stoet gaat de H. Jozef; Jezus gaat nederzitten op den troon, die Hem van eeuwigheid is voorbereid, aan de rechterhand zijns eeuwigen Vaders. De Hemelingen, vrijgekocht met den prijs van zijn kostbaar bloed, bezingen in weergalooze liederen de glorie en den triump van het Lam, dat zich voor hen liet offeren. Dan roept de Vader des Hemels den beschermer van zijn goddelijken Zoon tot zich, en maakt Hem tot heer en bestuurder van al zijne goederen, om de diensten te loonen, die hij het heilig huisgezin bewezen heeft; de Zoon van God verklaart, dat hij ook in den Hemel in alles den wil van zijn Voedstervader volbrengen zal; de H. Geest schept in zijn hart een nieuwen hemel van zaligheid en de engelen met de rechtvaardigen der oude wet begroeten hem als 't hoofd van het heilig huisgezin. Zoo hoog is Jozef in glorie, zoo groot is zijne macht in den hemel. Toen Christus, zegt de H. Bernardus van Siena, de sleutelen

van het Paradijs ontving, stelde Hij er een van aan zijne moeder en een aan den H. Jozef ter hand. En wij zouden meenen, dat zulk een heilige niet alvermogen was op Gods hart? Dat zulk een gunsteling bij den koning des Hemels te vergeefs zou kunnen spreken? Wie is vermogender op het hart der Bruid dan haar bruidegom? Welke betere voor spreker, om tot Maria te gaan, en door Maria tot Jezus, dan de H. Jozef? Ja, dit is de geheimzinnige ladder, zoo spreekt een geestelijke schrijver, waarmede wij het hemelrijk moeten bestormen en het onfeilbaar zullen innemen; want Maria kan haren Bruidegom, Jezus zijne Moeder niets weigeren; dit is de zekere weg naar de bronnen der genade: die dezen inslaat zal ze vinden en er zich naar hartelust in mogen baden. Gaat dan tot Jozef en plaatst u onder zijne machtige bescherming: *ite ad Jozet et quodcumque dixerit vobis facite* (Gen. 41) gaat tot Jozef en doet alles, wat hij u zeggen zal; vooral morgen op den dag, die door de Kerk aan dien grooten Heilige is toegewijd, is er geen enkele ge-

nade, die gij niet van Jezus' Voedster-vader verkrijgen kunt.

Bovenal toch is de H. Jozef de beschermer der Jeugd. Zou hij hen niet beminnen, die in de lentejaren des levens tot hem hunne toevlucht nemen? Zou hij hen niet met alle kracht verdedigen, hij, die de beschermer was van Jezus, het volmaakt toonbeeld der jeugd? Hij, die Hem onder zijne oogen zag opgroeien in jaren, wijsheid en behagelijkheid bij God en bij de menschen? Gaat dan tot Jozef, hij zal u zuiverheid, gehoorzaamheid en arbeid leeren minnen, hij zal van Jezus de genaden verkrijgen, die gij noodig hebt, om met vrucht aan uwe vorming van geest en hart te arbeiden. Stelt ook uwe roeping onder zijne bijzondere bescherming, en vraagt hem, dat hij u het noodige licht verwerve, om haar te kennen, en moed om haar edelmoedig te volgen. — Gaat tot Jozef, terwijl gij in dit huis in deugd en onschuld wordt opgevoed! O! zoo lang gij hier verblijft, zal het u niet moeilijk vallen aan den H. Jozef te denken, op hem te vertrouwen en dus veel van

hem te verkrijgen; maar er komt een tijd, dat ook de meesten uwer in het midden der wereld gaan leven en aan hare gevaren zullen zijn blootgesteld. O, ik bezweer u bij de liefde van Jezus Christus, *vergeet dan* den H. Jozef niet? Als de bedrieg'lijke wereld u haar schijn-glans voortooverd, om uw jeugdig hart te verleiden, als de duivel nadert om u zoo mogelijk, Gods vriendschap te doen verliezen, roept dan in dit hachelijk uur uw beschermer aan, en — weest er verzekerd van — gij zult zijne bescherming gevoelen! Hij, die met Jezus in Bethlehem was, heeft Hem ook in Egypte niet verlaten: zoo zal hij ook met u doen, mits gij hem niet moedwillig verlaat. Gaat tot Jozef, den patroon van allen, die tot Jezus' Kerk behooren. De Kerk! o, laten wij deze [novene toch niet eindigen, zonder in ons hart de liefde te hernieuwen voor die teedere moeder, die ons voor Jezus Christus heeft voortgebracht! In onze dagen vooral, nu zij door zoovele onverzoenlijke vijanden aangevallen, door zoovele ondankbare zonen verlaten wordt, heeft de Kerk recht op meer liefde,

meer toewijding van den kant harer kinderen. Deze toewijding toont gij, wanneer gij met gebeden en giften haar zichtbaar opperhoofd, door ontaarde kinderen van zijne goederen beroofd, bijstaat; toont gij, wanneer gij u beijvert, om op het college alle kundigheden te verkrijgen, die u later ten dienste staan, om haar met meer kracht tegen hare vijanden te verdedigen. Laten wij Jezus bij al de liefde, die Hij zijn Voedster-vader, den patroon der geheele Kerk, toedraagt, smeeken, die hevige stormen te bezweren, en op den storm de kalmte te laten volgen, die de Katholieken reeds zoo lang van Hem afbidden.

Sta op, o God, en beschaam uwe vijanden; verheerlijk uwe Kerk en laat eindelijk voor onze Moeder het licht der zegepraal opgaan, die zij met zooveel vernederingen koopen, met zooveel lijdens veroveren, met zoo'n hevigen strijd en woedende worsteling verdienen moet!

Wij sluiten dan deze novene. Morgen, het feest van uw glorierijken beschermheilige, nadert gij allen met warme godsvrucht ter H. Tafel, en gaat gij in

oefening brengen, wat u in deze negendaagsche oefening is voorgehouden en aanbevolen. Mogen de heilzame vruchten, door deze godvruchtige oefeningen in u voortgebracht, niet met den dag van morgen verloren gaan, maar alle dagen uws levens in uwe zielen bewaard blijven! Weest op het college, onder Jozef's hoede, heilige leerlingen, dan wordt gij ook eenmaal heilige priesters of burgers die, verknocht aan hun vaderland, onverschrokken voor de verdediging der H. Kerk optreden.

GEBED.

Heilige Jozef, ik wijd mij toe aan uwen dienst, en draag mij heel en al aan u op. Blijf immer mijn vader, mijn beschermer en mijn leidsman op den weg der zaligheid. Verwerf mij eene groote zuiverheid des harten, den geest van geloof, van gebed, van arbeid en gehoorzaamheid. Moge ik naar uw voorbeeld, in vereeniging met de H.H. Harten van Jezus en Maria, al mijne handelingen verrichten ter meerdere eer

van God. Verkrijg mij ook de genade, edelmoedig dien staat te omhelzen, waar God mij toe roept, de genade naar mijn best vermogen te werken aan het behoud en de verbreiding van het geloof in ons vaderland, en mij in alles en overal een getrouw kind der Kerk te toonen. Verwerf mij eindelijk de genade, tot het einde te volharden, opdat ik eenmaal met eigen oogen den luister uwer heerlijkheid aanschouwen, en in uw gezelschap de vreugde van het eeuwig leven genieten moge. Amen.

VOORBEELD.

De troon van den H. Jozef in den Hemel volgens Pius IX.

Wij lezen in de „Cour de Marie.”

„Wij vernemen de volgende gebeurtenis uit den mond van den kunstenaar zelve wien zij overkomen is.

Een der beste schilders der heden-daagsche Fransche school was te Rome. In strijd met het gebruik, dat voor de werken van het Vatikaan slechts Italiaansche meesters worden toegelaten, had

men hem belast, een portret van Pius IX en een tafereel van de uitspraak van 't dogma der Onbevleete Ontvan-genis te vervaardigen. Toen het portret voltooid en een schets van de schilde-ring der dogmaverklaring gereed ge-maakt was, ging de kunstenaar naar het Vatikaan, om Pius IX over zijn werk te raadplegen; het had zelfs dien man van talent heel wat gekost, die millioenen engelen en heiligen van het Hemelsche hof om den stralenden troon van den Eeuwigen God naar zijn zin te groepeeren. Hij had zijn meesterstuk met alle zorg bewerkt, maar toch wei-nig voldaan liet hij het Pius IX zien. „Waar is de H. Jozef?” roept de Paus bij het eerste gezicht uit. De kunste-naar toont Zijne heiligheid eene groep, die half verscholen was in een wolk van glorie en antwoordt: „Daar zal ik hem plaatsen. „Neen, neen”, zei Pius, IX, en met zijn vinger naast Jezus: „zie! dáár,” spreekt hij, „en dáár alleen moogt gij hem plaatsen, want in den hemel troont hij naast Jezus.” Men ziet hieruit de groote godsvrucht van

den onvergetelijken Pius IX tot den H. Jozef. De Fransche kunstenaar heeft die les nimmer vergeten; want telkens, als hij de glorie des Hemels schildert, denkt hij aan de door Pius aangeduide plaats, die hij den H. Jozef geven moet.

(Propagateur 6e année.)

LITANIE
VAN
DEN H. JOZEF.

Heer, ontferm U onzer.
Christus, ontferm U onzer.
Heer, ontferm U onzer.
Christus, hoor ons.
Christus, verhoor ons.
God, hemelsche Vader, ontferm U onzer.
God Zoon, Verlosser der wereld, ontferm U onzer.
God H. Geest, ontferm U onzer.
H. Drievuldigheid één God, ontferm U onzer.
H. Maria, Bruid van den H. Jozef, bid voor ons.
H. Jozef,
H. Jozef, zoon van David,
H. Jozef, maagdelijke Bruidegom der
H. Maagd Maria,
H. Jozef, hoofd van het heilig huisgezin,

bid voor ons.

- H. Jozef, voedstervader van Jezus, bid
voor ons.
- H. Jozef, leidsman van Jezus en Maria
in de ballingschap.
- H. Jozef, nederige werkman,
- H. Jozef, goede en getrouwe knecht,
- H. Jozef, door God een rechtvaardig
man geheeten.
- H. Jozef, trouwe navolger van Jezus
en Maria,
- H. Jozef, door God beproefd,
- H. Jozef, gehoorzaam man,
- H. Jozef, toonbeeld van nederigheid,
- H. Jozef, lelie van ongerepte kuisch-
heid,
- H. Jozef, leeraar van het inwendig
leven,
- H. Jozef, steun der Kerk,
- H. Jozef, uitdeeler der genade,
- H. Jozef, onze beschermer,
- H. Jozef, in de armen van Jezus en
Maria gestorven,
- H. Jozef, patroon der stervenden,
- Lam Gods, dat wegneemt de zonden
der wereld, spaar ons, Heer.
- Lam Gods, dat wegneemt de zonden
der wereld, verhoor ons, Heer.

bid voor ons.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden
der wereld, onferm U onzer.

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

Bid voor ons, H. Jozef!

Opdat wij waardig worden de beloften
van Christus.

GEBED.

O God, wiens onuitsprekelijke voorzienigheid den H. Jozef tot Bruidegom uwer allerheiligste Moeder hebt uitgekozen, wij smeeken U, verleen ons, dat wij verdienen hem tot voorspreker te hebben in den hemel. dien wij op aarde als onzen beschermer vereeren. Gij die leeft en heerscht in de eeuwen der eeuwen. Amen.

GODSVRUCHT

tot de zevenvoudige smart en vreugde
van den H. Jozef

Bij besluit van den 1sten Februari 1847
heeft Z. H. Paus Pius IX voor altijd
aan de geloovigen van beider geslacht,
die zeven achtereenvolgende Zondagen

met godsvrucht het gebed der *zevenvoudige smart en vreugde van den H. Jozef* zullen bidden, een vollen aflaat verleend op ieder der zeven Zondagen, mits zij elken Zondag biechten, communiceeren en volgens de meening van den H. Vader in eene kerk of openbare kapel eenige gebeden storten.

Z. H. heeft buitendien de volgende aflaten, reeds door Pius VII verleend, bevestigd:

1°. Een vollen aflaat zoo men genoemd gebed bidt op de feesten van den H. Jozef, te weten: 19 Maart en den derden Zondag na Paschen, het Beschermfeest van den H. Jozef, mits men rouwmoedig biechte en communiceere.

Onder, dezelfde voorwaarden:

2°. Een vollen aflaat eens in de maand op een dag naar verkiezing, zoo men het een maand lang zal gebeden hebben.

3°. Een aflaat van honderd dagen *eens* op iederen dag van het jaar, mits men het bidde met een rouwmoedig hart.

Onder dezelfde voorwaarden:

4°. Driehonderd dagen aflaat alle Woensdagen van het jaar en iederen

dag der negendaagsche oefening die de beide feesten voorafgaat.

GEBED.

der zevenvoudige smart en vreugde van den
H Jozef.

I. O allerzuiverste Bruidegom der allerheiligste Maagd Maria, roemvolle heilige Jozef, even verschrikkelijk als het leed en de angst van uwe allerreinste Bruid te moeten verlaten, zoo onuitsprekelijk was uwe vreugde, toen de Engel U het verwonderlijk Geheim van de Menschwording openbaarde.

Door deze smart en door deze vreugde bidden wij U, ons nu, en in de laatste smarten van onzen doodstijd, te troosten met de zoete herinnering van een goed leven geleid te hebben en met een heiligen dood, gelijk de uwe was, in de armen van Jezus en Maria.

Onze Vader, Wees gegroet, Glorie zij, enz.

II. O hoogst gelukkige Patriarch, roemvolle heilige Jozef, tot de hooge

waardigheid van Voedstervader des menschgeworden Woords uitverkoren, de smart, welke gij gevoeldet, toen gij het Kindje Jezus in zoo groote armoede zaagt geboren worden, veranderde dra in eene hemelsche vreugde, toen gij het welluidend gezang der Engelen vernaamt, en getuige waart van de heerlijkheden diens luistervollen nachts.

Door deze smart en door deze vreugde smeeken wij U, verwerf ons de genade, dat wij eenmaal mogen worden waardig gekeurd, om de lofzangen der Engelen te hooren en ons te verlustigen in den luister der hemelsche heerlijkheid.

Onze Vader, Wees gegroet, Glorie zij, enz.

III. O volmaakt voorbeeld van onderwerping aan de goddelijke bevelen, roemvolle heilige Jozef, uw hart werd van smart als doorboord, toen gij het dierbaar bloed zaagt vloeien, 't welk het Kindje, onze Verlosser, bij zijne Besnijdenis stortte; maar gij werdt door den Naam van Jezus weder opgebeurd en met vreugde vervuld.

Door deze smart en door deze vreugde

verwerf ons, dat wij in ons leven tegen alle ondeugd bewaard mogen blijven, en met den allerheiligsten Naam Jezus in het hart en op de lippen, verheugd mogen sterven.

Onze Vader, Wees gegroet, Glorie zij, enz.

IV. O allertrouwste Heilige, aan wien de geheimen onzer Verlossing werden toevertrouwd, roemvolle heilige Jozef, sloeg Simeons voorzegging over Jezus' en Maria's lijden uw hart een diepe wonde, zij vervulde U ook met heilige vreugde, omdat gij daaruit tevens vernaamt, dat dit lijden de zaligheid en de roemrijke opstanding van ontelbare zielen ten gevolge zou hebben.

Door deze smart en door deze vreugde, verwerf ons, dat wij tot het getal mogen behooren van hen die door de verdiensten van Jezus en de voorbede van Maria heerlijk verrijzen zullen.

Onze Vader, Wees gegroet, Glorie zij, enz.

V. O allerwaakzaamste Hoeder en vertrouwelijke boezemvriend van Gods vleeschgeworden Zoon, roemvolle hei-

lige Jozef, hoeveel hebt gij geleden om den Zoon des Allerhoogsten te verplegen en te dienen, vooral bij de vlucht naar Egypte; maar hoe groot moet ook uwe blijdschap geweest zijn, dat gij altijd God zelven bij U hadt, en de afgodsbeelden der Egyptenaren ter aarde zaagt nedervallen.

Door deze smart en door deze vreugde verwerf ons, dat wij, den helschen dwingeland ver van ons verwijderd mogen houden, vooral door het vluchten der gevaarlijke gelegenheden van zonde, dat wij alle afgodsbeelden der aardsche genegenheden mogen zien wegvallen, en geheel aan den dienst van Jezus en Maria gewijd, slechts voor hen leven en gelukkig sterven mogen.

Onze Vader, Wees gegroet, Glorie zij enz.

VI. O, Engel der aarde, roemvolle heilige Jozef, die met verwondering gezien hebt, dat de Koning des Hemels aan uwe wenken onderdanig was, werd uwe troost bij de terugkomst uit Egypte, door de vrees voor Archelaüs gestoord, gij werdt niettemin door den Engel ge-

rust gesteld en bleeft verheugd met Jezus en Maria te Nazareth.

Door deze smart en door deze vreugde verwerf ons, dat ons hart van alle schadelijke vrees bevrijd den vrede des gewetens geniete, en wij in vereeniging met Jezus en Maria leven en ook eens in beider omarming sterven.

Onze, Vader, Wees gegroet, Glorie zij enz.

VII. O volmaakt Toonbeeld van heiligheid, roemvolle heilige Jozef, hoe groot was niet uwe smart toen gij met een hart van de levendigste droefheid overstelpt gedurende drie dagen het H. Kind Jezus zocht, dat gij verloren hadt ondanks uw groote waakzaamheid om Hetzelve te bewaren ! Maar ook hoe groot was niet uwe blijdschap, toen gij het in den Tempel, te midden der leeraars mocht weder vinden.

Door deze smart en door deze vreugde smeeken wij u met hart en mond, onze voorspraak te zijn, opdat wij onzen Jezus, nooit door zware zonde verliezen ; en zou dit overgroote onheil ons overkomen, geef dat wij hem met een rouw-

moedig hart en onvermoeid leedwezen mogen zoeken, totdat wij het geluk hebben Hem weder te vinden, voornamelijk in ons sterfuur, opdat wij Hem in den Hemel mogen bezitten, en dáár met u zijne goddelijke barmhartigheid in alle eeuwigheid mogen loven.

Onze Vader, Wees gegroet, Glorie zij, enz.

ANTIPH. Jezus was, toen hij aanving omtrent dertig jaren oud, naar men meende, een zoon van Jozef.

v. Bid voor ons, heilige Jozef.

R. Opdat wij waardig worden de beloften van Christus.

GEBED.

O God, wiens onuitsprekelijke voorzienigheid den gelukzaligen Jozef tot Bruidegom uwer allerzaligste Moeder hebt uitgekozen, wij smeeken U, verleen ons, dat wij verdienen hem tot voor spreker te hebben in den hemel dien wij hier op aarde als onzen beschermer eeren. Die leeft en heerscht in de eeuwen der eeuwen. Amen.

MISGEBEDEN.

GEBEDEN ONDER DE HEILIGE MIS.

VOORBEREIDING.

Zie mij hier, o mijn God, neergeknield aan Uwe voeten om getuige te zijn van het grootste en heiligste Uwer geheimen. Ik dank U voor de weldaad der schepping, voor de genade der verlossing en voor de bijzondere genade, die Gij mij thans wilt verleenen, nu ik bij dit heilig Offer mag tegenwoordig zijn. Doordring mijn hart met heilige vrees, vervul het met diepe, zuiverende smart en ontvlam het met verkwikkende hemelsche liefde voor het verheven Offerlam, Jesus, wiens bloed tot uitdelging mijner zonden op Calvarië heeft gevloeid en die thans zich op nieuw voor de zaligheid mijner ziel gaat offeren.

Vergun mij, o Vader, in vereeniging met Uw welbeminden Zoon, U deze zui-

vere vlekkelooze offerande aan te bieden, als eene waardige hulde van aanbidding en liefde aan uwe opperste majesteit. Uit mijzelven ben ik niet in staat U te aanbidden gelijk Gij het verdient, en evenmin kan ik u verschuldigden dank brengen voor de weldaden, welke Gij niet ophoudt mij te bewijzen. Gedoog dan, goede Vader, dat ik U den kelk des heils ten offer breng en mijne stem het heilig smeeken van dat kostbaar Bloed Uws Zoons, om zoo aan U voor den troon Uwer heerlijkheid, den meest welkomen lofzang van dank en eer te brengen.

Doch luister ook, o God en Vader, naar de stem van dat aanbiddeijk Bloed, dat U om genade en ontferming smeekt voor alle ongelukkige zondaren. Ik, de grootste zondaar van allen, heb behoefte aan ontferming en bied U nogmaals dat kostbaar Zoenbloed aan ter vergiffenis mijner zonden. Moge dat H. Bloed mij besproeien en zuiveren, moge het mij een kleed worden, dat al mijne misdaden voor de oogen Uwer rechtvaardigheid bedekt.

Vergeef mij, ô Vader, ter liefde van Jezus Uwen welbeminden Zoon, in wien Gij behagen hebt, al mijne zonden, let op mijne zwakheid en ellende, denk aan mijne armoede en geestelijke behoefte en verleen mij de genade, die ik noodig heb, om met bereidwilligheid en volharding U en Jezus te beminnen en alles te doen en te onderhouden, wat Uw heilige wet gebiedt en de zaligheid mijner ziel vereischt. Amen.

VAN HET BEGIN DER H. MIS TOT HET
EVANGELIE.

Doordrongen van het besef mijner nietigheid en diepe ellende, belijd ik, o mijn God, dat ik onwaardig ben bij dit ontzagwekkend offer, het heiligst en verhevenste, wat onze godsdienst bezit, tegenwoordig te zijn. Met diepe nederigheid en in vereeniging met Jezus, die op onbloedige wijze Zijn smartelijk lijden en sterven van Calvarië gaat hernieuwen, waag ik het in Uwe tegenwoordigheid te verschijnen en genade en ontferming van U te verhoplen. Ik vereenig mij

met het kruisoffer op Golgotha, en met de gevoelens, welke Jezus hier bezielen op het H. Altaar. Ik vereenig mij met de verhevene wenschen en heilige verlangens, waarmede de H. onbevleete Moeder des Heeren stond onder het kruis en hier haren Zoon met geheel den Hemel begeleidt. O mocht ik in mijn hart kunnen overstorten de aanbidding, diepe vernedering en smartelijk lijdende liefde, die hare reine onbevleete ziel vervulden, toen zij op den bloedigen lijdensberg hare tranen mengde met het Bloed van haren eenigen Zoon en door hare smart en liefde en onderwerping met haar Goddelijk Kind, één offer werd!

Mocht ik de zonde haten, gelijk Maria ze haatte, toen zij zag welk lijden het haren Jezus kostte om ze voor ons uit te boeten. Mocht ik kunnen weenen gelijk zij, toen zij haar Goddelijken Zoon aanschouwde met wonden van het hoofd tot de voeten overdekt, van smarten uitgeput, van smaadheden en ondankbaarheid oververzadigd! Mocht ik de zonde verfoeien zoo als zij ze verfoeide, toen zij bij het naderen van den dood de oogen

van haar stervend Kind zag breken en Zijn laatsten stervenskreet, Zijne laatste zucht hoorde! — Ja, mijn God, ik verfoei ze uit den grond mijns harten, ik verfoei alle fouten en gebreken, alle ondankbaarheden en overtredingen, waaraan ik mij heb schuldig gemaakt. Met diep berouw en smart, maar toch ook met een vast vertrouwen geloof ik, dat Gij mij vergiffenis wilt schenken, nu ik U het Bloed mijns Zaligmakers, de smarten en de tranen van Maria tot verzoening kom aanbieden.

Vergeet Uwe rechtvaardigheid, o Heer, om mijne ellende en Uwe oneindige barmhartigheid ontfermend te gedenken. Weerhoud den arm Uwer rechtvaardigheid, en heb medelijden.

Spaar mij en handel niet met mij naar de grootheid en menigte mijner misdaden; Uw goddelijk liefdevol Hart wil liever vergeven dan straffen; meer schittert glorie uit in ontferming dan in wraak. — Ja Vader! Jezus heeft Zich voor Uwe gerechtigheid geslachtofferd, opdat Gij jegens mij Uwe barmhartigheid zoudt doen gelden.

Maak mij door dit Heilig Offer deelgenoot, o God, aan de vruchten der Verlossing, want mijn wil, mijn hart met al zijn neigingen, mijne ziel met al hare vermogens behooren U, en mijn vurigst verlangen en onwrikbaarst voornemen is, om voortaan het smadelijk lijden en den wreeden dood Uws Zoons nimmer meer vruchteloos voor mij te maken en, Uwe oneindige onverdiende liefde met heilige trouw en wederliefde te vergelden.

VAN HET EVANGELIE TOT DE CONSECRATIE.

Niet alleen hebt Gij, o Heer, mijn Verlosser en Zaligmaker, maar ook voor mij de *weg, de waarheid en het leven* willen wezen. Gij wilt mij door Uw voorbeeld en Uw lessen onderrichten en mij in Uw heilig Evangelie den weg aanwijzen, die mij zeker leidt naar mijn eenig doel, mijn vaderland hier boven. Voeg bij zooveel goedheid, meer genade en neig mijn haat tot de trouwe vervulling Uwer geboden. Laat de wet des Evangelies de regel worden van mijne gedachten, woorden en werken. Leer mij

mijzelven verloochenen om Uwe verheven voorschriften trouw te volgen; geef dat ik mijn kruis met moed en blijdschap op de schouders neme en het pad bewandele, dat Gij mij voorgingt op deze aarde, het pad van lijden, vernedering, offer en strijd, en laat mij nimmer vergeten, dat het Kruis het zinnebeeld is der vereeniging van onze harten met Uw aanbiddelijk heilig Hart.

Ik geloof, o God, alle waarheden die Gij geopenbaard hebt, en door de H. Kerk mij te gelooven voorstelt. Al kan mijn verstand de diepte der geheimen niet doorgronden, toch onderwerp ik mij aan Uw gezag, en Uw onfeilbaar woord; mijn geest aanbidt met eerbied wat mijn verstand niet kan omvatten en mijn hart verlustigt zich in uwe geheimen, die hoe ondoorgrondelijk ook, toch bronnen zijn van troost en hoop, van liefde en onuitsprekelijke bemoediging. Maar wat baat mij het geloof en het vasthouden aan Uwe leer, als mijne werken daarmee strijden, en mijn gedrag niet strookt met Uwe wetten? Wat is gelooven zonder doen? Wat katholiek te heeten en niet katholiek te leven? — 't Is spotten met Uwe goedheid, Heer, die mij, boven

anderen, tot het eenig waar geloof hebt uitverkoren. — 't Is uw gramschap opwekken voor den dag der vergelding, waarop ik rekenschap aan U, mijn rechtvaardigen Rechter, zal moeten geven. Bewaar mij, goede God, voor zulk een ongeluk. Neen, ik wil niet slechts katholiek, niet slechts deugdzaam *heeten*, maar het ook *zijn* in mijn gedachten en woorden, in mijn wenschen en daden. Ondersteun mij daarom met Uwe genade, leer en help mij, mijzelven te overwinnen, allen weerzien, alle beletselen in de beoefening der deugd te boven komen; sta mij bij met Uwe hulp en kracht, om mijne zwakke natuur, mijn bedorven hart, en alle moeielijkheden in de beoefening van Uw Evangelie te overwinnen.

o, Mocht ik bij de offergaaf, die de Priester U heden aanbiedt, ook een waardig offer voegen — het offer eens harten, dat van heilig liefdevuur brandt voor U, o God, die op aarde en in den Hemel alleen waardig zijt om door ons bemind te worden. Maar mijn hart is nog bezoedeld met duizend zwakheden, zonden en gebreken; zal het daarom een offer

zijn Uwer waardig o God, die zelfs in de Engelen vlekken ziet? Mijn hart is koud, tetsch, liefdeloos, arm en beroofd van alle ware goederen. Maar toch, o liefdevolle Jesus, versmaad mijn hart, mijn offer niet, en bied het met Uw H. Offer aan God Uw Vader aan. Zuiver en heilig het, maak het rijk aan ware goederen, versier het met Uw gaven, en maak het waardig om zich te vereenigen met de jubelzangen, die de Engelen en Heiligen aanheffen bij Uw troon. Laat mij het Heilig, heilig, heilig herhalen; eer en glorie en aanbidding zij God, die heerscht in den luister der hooge Hemelen. Heilig heilig, heilig ook en eer en aanbidding aan U, o God der liefde, die U vernedert en verbergt op onze altaren, die U dagelijks offert voor het heil van ondankbaren, voor de zaligheid van zondaren, voor de zaligheid van onze onverschillige zielen.

Hoor, alles zwijgt! Indrukwekkend is de stilte rondom mij. De hemel is geopend — en God gehoorzaamt aan het woord van Zijn schepsel, van Zijn priester — welkom, welkom, goede Jezus, in

ons midden! Gezegend die komt in den naam des Heeren — welkom — welkom lieve Jezus, het is zoo goed bij U, zoo zalig in Uw bijzijn te verwijlen. — De Engelen, die met U komen, dekken hun aangezicht! Wie schets de schoonheid der Seraphijnen, hun zangen, hun smeekingen en gebeden! De Krachten, de Tronen, de Machten en alle koren van zalige geesten omgeven U, o Jezus, onze Offeraar en Offerande. — Jezus is dáár! Hoe vernedert Hij zich — hoe offert Hij zich voor ons zondaren — Mijn God — ik geloof in U — ik hoop op U — ik bemin U — ach wees mij zondaar genadig!

VAN DE CONSECRATIE TOT HET EINDE
DER H. MIS.

Uw eigen Zoon, o God, is op het woord des Priesters van den Hemel neergedaald — Jezus, onze hoop en onze liefde, biedt zich aan Uwe rechtvaardigheid aan om Uwe wraak en onze straf te voorkomen. De kelk des heils met Jezus' kostbaar Bloed dwingt U tot barmhartigheid en vergeving.

Verhoor, o vader, het smeeken van Uwen Zoon, die genade en ontferming vraagt voor ons zondaren. Wasch ons rein in dat kostbaar Bloed en doe de kracht daarvan ook gevoelen in dat droevig oord van lijden, waar onze dierbaren, onze broeders en zusters nog voldoen voor hunne schulden; heb medelijden met de zielen in het Vagevuur. — Het losgeld, dat Jezus U biedt en wij in vereeniging met den priester aan het altaar U bieden; is meer dan genoeg om alle zielen van hare pijnen te verlossen en naar den Hemel, het land van vreugde en vrede over te voeren. Zij kunnen niet meer bidden voor zichzelf, maar des te vuriger bidden wij U, Vader, om Jezus Uwen Zoon, ontferm U over de lijdende zielen in het Vagevuur, vooral over diegene, voor wie dit H. Offer U wordt opgedragen en voor wie wij bijzonder verplicht zijn te bidden. Heb medelijden met allen, voor wie men vergeet te bidden, en die U op deze aarde meer bijzonder vereerd hebben in het allerheiligste Sacrament, of die zich bijzon-

der hebben toegewijd aan de H. Harten van Jezus en Maria.

O goede God, dien wij onzen Vader mogen noemen, en die in waarheid voor ons een teeder en zorgvol vader zijt, gedoog dat Uw kinderen, die hier nog als ballingen rondzwerven, hunne oogen schreiend richten naar dat gelukkig vaderland, waar Gij zijt en heerscht en waar wij hopen eens met U te zijn en in eeuwigheid te heerschen. Heersch daarom hier op aarde over onze harten, heilig in ons Uwen naam en geef dat ongeloovigen en zondaren Uwen naam leeren kennen en eerbiedigen; verder en verder strekke zich Uw rijk op aarde uit, opdat alle schepselen U kennen en beminnen! Vermeerder Uwe kennis en Uwe liefde in alle harten, zoodat geheel de wereld over, eenparig de lofzang U ter eer weerklinke; Eer zij den Vader, den Zoon en den H. Geest, gelijk het was in het begin, nu en altijd en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Uw Heilige wil, o beste en teederste der vaderen, is de grondregel van alle deugd; verleen dan aan uw kinderen de

genade om dien wil met liefde en getrouwheid te vervullen, ook dan, wanneer Gij offers vraagt of zware beproevingen ons verzendt. Geef ons ook het dagelijksch voedsel, dat wij noodig hebben, maar vooral Uw goede inspraken, Uw genade en het waardig ontvangen der H, Sacramenten. Leer ons in de zorgen van dit leven, U en onze zielen niet te vergeten, maar met kinderlijk vertrouwen in tijdelijke en geestelijke behoeften ons op U te verlaten.

Wij allen zijn met zonden en schuld beladen en moeten ons diep in het stof voor Uwe majesteit buigen en om ontferming en barmhartigheid smeeken. Doch onze onwaardigheid vermindert niet in ons het vertrouwen op Uwe goedheid: met een rouwvol hart herhalen wij de bede, vergeef ons onze schulden, gelijk een vader vergiffenis schenkt aan zijne kinderen en gelijk ook wij vergiffenis willen schenken aan allen, die ons beleedigden. Zet eindelijk, ô Vader, de kroon op al Uwe goedheid en genade, bewaar ons voor bekoringen, ondersteun en sterk ons in den strijd, verdedig onstegen den

duivel en zijn listen, bewaar ons dezen dag en heel ons leven voor alle zonden.

O Jezus, Lam Gods, voor ons geslacht-offerd op Calvarië, dat de zonden der wereld wegneemt, bepleit onze belangen bij Uwen Vader en smee om het kostbaar Bloed, dat Gij aan het Kruis voor ons vergoten hebt, dat Uw hemelsche Vader medelijden hebbe met onze ellende en ons gebed verhoore.

O Jezus, goddelijk Offerlam, die thans op onbloedige wijze Uw Kruis en lijden hernieuwt en Uw bloed geheimvol stroomen doet op het altaar, ontferm u onzer; pas de verdiensten van Uw Heilig Bloed en lijden op onze zielen toe; maak ieder onzer deelgenoot aan de verdiensten van het Kruis; maak ons rijk met de vruchten Uwer Verlossing.

O Jezus, vlekkeloos Lam, geofferd voor Uws Vaders eer en ons tot spijs ten eeuwig leven toebereid, zuiver onze harten, wasch ons rein in Uw aanbiddelijk Bloed, opdat wij U in ons binnenste ontvangen mogen.

O kom, beminde Jezus, mijn hoop en

troost, mijn zaligheid en vreugde op deze aarde, kom ten minste op geestelijke wijze in mijn hart. — Hoe heb ik u miskend en weinig bemind, die toch alleen en al mijn liefde waardig zijt! Thans leest Gij in mijn hart schaamte over mijzelven, maar toch liefde voor U en oprecht verlangen om U nimmer meer te beleedigen. Dat alles stemt mij tot een levendig berouwen wekt de heiligste voornemens in mij op. O, voeg bij de genade des berouws, die Gij mij hebt geschonken, nog meer genade. Als een reiziger, die, vermoeid en uitgeput, dorst naar rust en verkwikking, zoo verlangt mijn hart naar U, o Jezus, mijne rust, mijne verzadiging, mijn geluk en mijne vreugde. Mijn ziel wenscht U te ontvangen, zich met U te vereenigen, en nimmer meer te scheiden van U, die het eenig voorwerp mijner liefde zijt. Mocht ik heden aan uw H. Gastmaal aanzitten, mij lesschen aan de bron, die zoo zegenrijk in het Heilig Sacrament ten eeuwig leven welt. Doch ben ik thans niet waardig U heden werkelijk te ontvangen, kom goede Jezus, kom, ik smEEK het U met diepen eerbied, met geloof en hoop en liefde, met droefheid over

mijne zonden, kom op een geestelijke wijze in mijn hart.

Kom tot mij met Uwe genade, stort Uw gunsten en rijkste gaven over mij uit, opdat ik U getrouw blijve, en U door geen zonde beleedige en bedroeve. Maak mij waardig U spoedig werkelijk in een wel voorbereid hart te ontvangen.

Het H. offer is voltrokken, o Heer! Wederom heeft het vlekkeloos Offerlam, dat de wereld redde, de geheimen van Calvarië hernieuwd. Wederom heeft Jesus' kostbaar Bloed om genade en ontferming gesmeekt voor mij en allen. Wat zijt Gij goed, o Heer, oneindig goed! Waarom mij boven zooveel anderen uitverkoren om tegenwoordig te zijn bij uw H. Offer — ik on-dankbare zondaar, — ik de minste en on-waardigste Uwer kinderen? — Ik dank U duizendmalen. Ik smeeek U om vergiffenis voor de verstrooiing en oneerbiedigheid, waaraan ik mij in Uwe heilige tegenwoordigheid heb schuldig gemaakt. Vergeef mij, o goede Jezus, en maak mij in Uwe barmhartigheid deelgenoot aan alle genaden en verdiensten aan het bijwonen van Uw H. Offer verbonden.

— o Vader, verhoor de stem van Jezus Uwen Zoon; zegen mij ter wille van dat H. Offer, zegen allen, die mij dierbaar zijn. Regel heden mijne gedachten, bestuur mijne woorden, leid al mijne daden, opdat alles strekke tot Uwe eer en mijne zaligheid. Moge Uw zegen mij en allen een onderpand zijn van Uwe genade in dit leven en van Uwen bijstand in het uur van onzen dood. Amen.

Driemaal : Wees gegroet ... en daarna :

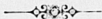
Wees gegroet, o Koningin, Moeder van barmhartigheid, ons leven, onze zoetheid en onze hoop, wees gegroet ; tot U roepen wij, ballingen, kinderen van Eva ; tot U smeeken wij, zuchtend en weenend in dit dal van tranen. Daarom dan, onze Voorspreekster, ach, sla op ons Uwe zoo barmhartige oogen, en toon ons, na deze ballingschap, Jezus, de gezegende vrucht Uws ligchaams ; o goedertierene, o meêdoogende, o zoete Maagd Maria.

Bid voor ons, H. Moeder Gods. — Opdat wij de beloften van Christus waardig worden.

LAAT ONS BIDDEN.

O God, onze toevlucht en onze kracht, zie genadig neder op het volk, dat tot U smeekt; en verhoor barmhartig en goedgunstig — door de voorspraak der glorierijke en onbevleete Maagd en Moeder Gods Maria, van den H. Joseph, Haren Bruidegom, Uwe H.H. Apostelen Petrus en Paulus en alle Heiligen — de gebeden die wij storten voor de bekeering der zondaren, voor de vrijheid en de verheffing onzer Moeder de H. Kerk. Door Christus onzen Heer. Amen.

H. Aartsengel Michaël, verdedig ons in den strijd; wees onze bescherming tegen de boosheid en de list des duivels. God gebiede hem, smeeke wij ootmoedig; en Gij, Vorst der hemelsche legermacht: drijf Satan en de andere booze geesten, die tot verderf der zielen over de wereld rondgaan, door de goddelijke kracht in de hel terug. Amen.

Gebed tot den Heiligen Joseph.

Tot U, heilige Joseph, vluchten wij in onze beproeving, en na de hulp Uwer allerheiligste Bruid te hebben ingeroepen smeeken wij met betrouwen ook uwe bescherming af. Wij bidden U ootmoedig, bij die liefde, die U met de onbevleete Maagd en Moeder Gods vereenigd heeft, en bij de vaderlijke teederheid, waarmede gij het Kind Jezus hebt omhelsd, dat gij goedgunstig nederziet op het erfdeel, hetwelk Jezus Christus zich verworven heeft door Zijn bloed, en dat gij ons in den nood met uwe sterkte en bijstand te hulp komt.

O zorgvolle Bewaarder van het Goddelijk Gezin, behoed het uitverkoren kroost van Jezus Christus; o liefdevolle Vader, zie toe dat geen dwalingen of zonden ons besmetten; o onze machtige beschermers, sta ons uit den hemel genadig bij in dezen strijd met de heerschappij der duisternis; en gelijk gij weleer het Kind Jezus aan het grootste levens-

gevaar ontruikt hebt, bevrijdt thans evenzoo de heilige Kerk Gods van de vijandelijke lagen en alle rampspoed ; en beschut ieder onzer met uwe altijddurende bescherming, opdat wij naar uw voorbeeld en ondersteund door uwe hulp, heilig kunnen leven, zalig sterven en het eeuwig geluk in den hemel verkrijgen. Amen.

Aan ieder die dit gebed godvruchtig bidt heeft
Z. H. Paus Leo XIII een aflaat verleend, telkenmale van 7 jaren en 7 quadragenen.

INHOUD.

Eerste deel.

	Bladz.
Voorwoord van den vertaler. . .	5
Inleiding	7
De uitmuntendheid der godsvrucht tot den H. Jozef, volgens het ge- tuigenis der H. Teresia. . . .	9
Kort geschiedkundig overzicht der godsvrucht tot den H. Jozef . .	13
Korte opwekkingen voor iederen dag der maand Maart.	23
1 ^e Dag. — Mijn kind, volg mijn geest van geloof na	23
2 ^e Dag. — Mijn kind, volg mijn afschuw van de doodzonde na .	24
3 ^e Dag. — Mijn kind, volg mijn afschuw van de minste fouten na.	26
4 ^e Dag. — Mijn kind, volg de zuiv- erheid mijner meening na . .	27

5 ^e Dag. — Mijn kind, volg mijn geest van godsvrucht na . . .	29
6 ^e Dag. — Mijn kind, volg mijne aandacht in het gebed na . . .	30
7 ^e Dag. — Mijn kind, volg mijn eerbied in het huis van God na .	31
8 ^e Dag. — Mijn kind, volg mijn geest van versterking na . . .	32
9 ^e Dag. — Mijn kind, volg mijne nederigheid na	34
10 ^e Dag. — Mijn kind, volg mijne gehoorzaamheid na	35
11 ^e Dag. — Mijn kind, volg mijn geduld na.	36
12 ^e Dag. — Mijn kind, volg mijne liefde voor de kuisheid na . .	37
13 ^e Dag. — Mijn kind, volg mijne zedigheid na	38
14 ^e Dag. — Mijn kind, volg mij in de bewaking des harten na . . .	40
15 ^e Dag. — Mijn kind, volg mijne voorzichtigheid na	41
16 ^e Dag. — Mijn kind, volg mijne liefde voor de waarheid na . . .	42
17 ^e Dag. — Mijn kind, volg mijne kracht en mijne grootmoedigheid na	43

18 ^e Dag. — Mijn kind, spreek heden eene goede biecht.	44
19 ^e Dag. — Mijn kind, heilig dit feest door een vurige Communie .	45
20 ^e Dag. — Mijn kind, volg mijne liefde voor den arbeid na. . . .	47
21 ^e Dag. — Mijn kind, stel u onder mijne bescherming	48
22 ^e Dag. — Mijn kind, stel u onder mijne bescherming	49
23 ^e Dag. — Mijn kind, volg mijn vertrouwen op God na.	50
24 ^e Dag. — Mijn kind, volg mijne liefde tot God na.	51
25 ^e Dag. — Mijn kind, volg mijne godsvrucht tot Maria na	52
26 ^e Dag. — Mijn kind, volg mijne naastenliefde na.	53
27 ^e Dag. — Mijn kind, volg mij in het verrichten van liefdewerken na .	54
28 ^e Dag. — Mijn kind, volg mijne liefde voor mijne vijanden na . .	55
29 ^e Dag. — Mijn kind, volg mijne gelijkvormigheid met Gods wil na.	56
30 ^e Dag. — Mijn kind, leer van mij heilig te sterven	57
31 ^e Dag. — Mijn kind, beschouw .	

mijne heerlijkheid in den hemel,
om u aan te moedigen in uwe
voornemens 59

Tweede deel.

Novene ter eere van den H. Jozef .	61
1 ^e Dag. — De H. Jozef, vader van Jezus, een toonbeeld van liefde voor Jezus	61
2 ^e Dag. — De H. Jozef, bruidegom van Maria, een toonbeeld van onze godsvrucht tot de H. Maagd.	73
3 ^e Dag. — De H. Jozef, een toon- beeld van geloof	83
4 ^e Dag. — De H. Jozef, een toon- beeld van kuischheid	95
5 ^e Dag. De H. Jozef, een toon- beeld van den christelijken arbeid	105
6 ^e Dag. — De H. Jozef, een toon- beeld van christelijke gehoor- zaamheid	116
7 ^e Dag. — De H. Jozef, een toon- beeld van het christelijk gebed.	126
8 ^e Dag. — De H. Jozef, een toon-	

beeld en patroon van den zaligen dood	135
9 ^e Dag. — Heerlijkheid en macht van den H. Jozef.	144
Litanie van den H. Jozef.	156
Godsvrucht tot de zevenvoudige smart en vreugde van den H. Jozef.	158
Misgebeden	166
Gebed tot den H. Jozef	184

IMPRIMATUR.

H. Fr. J. Riksmenspoel,
Libr. Cens.

Amstelodami, Dom. Sexag. 1898.

